KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 16. december 2014

om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende importen af korte fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam

(2014/918/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 14, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. INDLEDNING

(1) Den 19. december 2013 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til Unionen af korte fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam (»de pågældende lande«) på grundlag af artikel 10 i forordning (EF) nr. 597/2009 (»grundforordningen«). Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) (»indledningsmeddelelsen«).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen på grundlag af en klage indgivet den 4. november 2013 af European Manmade Fibres Association (CIRFS) (»klageren«) på vegne af syv producenter. Klageren tegnede sig for over 70 % af den samlede EU-produktion af korte fibre af polyester (Polyester Staple Fibres — »PSF«). Klagen indeholdt umiddelbare beviser for subsidiering og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

(3) Før indledningen af proceduren og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7, underrettede Kommissionen Folkerepublikken Kinas myndigheder (»de kinesiske myndigheder«), Indiens myndigheder (»de indiske myndigheder«) og Vietnams myndigheder (»de vietnamesiske myndigheder«) om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage med påstand om, at subsidieret import af PSF med oprindelse i de pågældende lande forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. De respektive myndigheder blev hver især indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen for så vidt angik indholdet af klagen og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning.

Folkerepublikken Kina (Kina)

(4) De kinesiske myndigheder tog ikke imod tilbuddet om konsultationer, idet de hævdede, at der forelå en misforståelse med hensyn til datoen for indgivelsen af klagen. De kinesiske myndigheder fremsatte dog bemærkninger til påstandene i klagen om, at ordningerne ikke var udligningsberettigede.

Indien

(5) De indiske myndigheder tog imod tilbuddet om konsultationer, og disse blev gennemført. Det lykkedes ikke at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning under konsultationerne. De indiske myndigheders bemærkninger til de ordninger, der var anført i klagen, blev dog taget behørigt til efterretning.

Vietnam

(6) De vietnamesiske myndigheder tog imod tilbuddet om konsultationer, og disse blev gennemført. Det lykkedes ikke at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning under konsultationerne. De vietnamesiske myndigheders bemærkninger til de ordninger, der var anført i klagen, blev dog taget behørigt til efterretning.

([1]) EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.
([2]) Meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af korte fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam (EUT C 372 af 19.12.2013, s. 31).

1.2. INTERESSEREDE PARTER

(7) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen specifikt klagerne, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter og de kinesiske, indiske og vietnamesiske myndigheder, kendte importører, leverandører og brugere, forhandlere samt sammenslutninger, som den vidste var berørt af indledningen af undersøgelsen, og opfordrede dem til at deltage.

(8) Interesserede parter havde mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

a) Stikprøver

(9) I betragtning af det tilsyneladende store antal eksporterende producenter, EU-producenter og ikke forretningsmæssigt forbundne importører blev alle kendte eksporterende producenter og ikke forretningsmæssigt forbundne importører anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og, som angivet i indledningsmeddelelsen, at fremlægge grundlæggende oplysninger om deres aktiviteter vedrørende PSF i perioden fra den 1. oktober 2012 til den 30. september 2013. Der blev anmodet om disse oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 27 for at give Kommissionen mulighed for at afgøre, om det var nødvendigt at udtage stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan. De kinesiske, indiske og vietnamesiske myndigheder blev også hørt.

Stikprøveudtagning af EU-producenter

(10) Kommissionen anførte i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af salgs- og produktionsmængden af PSF i undersøgelsesperioden og under hensyntagen til virksomhedernes geografiske fordeling. Stikprøven bestod af fire EU-producenter. EU-producenterne i stikprøven tegnede sig for 54 % af den samlede EU-produktion af PSF.

(11) Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Der blev ikke modtaget bemærkninger. Stikprøven er repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

Stikprøveudtagning af importører

(12) For at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at fremlægge de oplysninger, der var anmodet om i indledningsmeddelelsen.

(13) Otte ikke forretningsmæssigt forbundne importører fremlagde de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, udtog Kommissionen indledningsvis en stikprøve bestående af de tre ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der repræsenterede den største importmængde til Unionen. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev alle kendte, berørte importører hørt om udtagningen af stikprøven.

(14) En af importørerne i stikprøven trak sig ud af stikprøven, idet virksomheden meddelte Kommissionen, at den ikke agtede at besvare spørgeskemaet. Derefter opgav Kommissionen at anvende stikprøver i betragtning af det begrænsede antal tilbageværende importører (som ikke indgik i stikprøven), som alle blev anmodet om at besvare spørgeskemaet. To virksomheder, der både importerer og anvender den pågældende vare, anførte, at de ikke ønskede at samarbejde som importører, men som brugere. Fra de fem tilbageværende ikke forretningsmæssigt forbundne importører blev der modtaget fire spørgeskemabesvarelser.

Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina

(15) For at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, anmodede Kommissionen alle kendte eksporterende producenter i Kina om at fremlægge de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen. Kommissionen bad endvidere Kinas repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

(16) I første omgang indsendte 23 eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. På grundlag af de oplysninger, Kommissionen modtog fra de eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27 foreslog den indledningsvis en stikprøve bestående af de fem samarbejdsvillige eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, der repræsenterede den største eksportmængde til Unionen i undersøgelsesperioden. Yderligere to kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter indsendte de ønskede oplysninger på et senere tidspunkt. Disse to kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter var dog ikke af en sådan størrelse, at det ville have ændret noget ved stikprøven, selv om de havde indsendt de ønskede oplysninger inden for fristen.

(17) To kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter anmodede om at få stikprøven udtaget på grundlag af det råmateriale, der anvendes til fremstilling af PSF. De gjorde således gældende, at der til stikprøven burde udtages det samme antal PSF-producenter, der anvender henholdsvis ren terephthalatsyre/monoethylenglycol (»PTA/MEG«) og polyethylenterephthalat (»PET«) i flager. De gjorde endvidere gældende, at fremstillingsprocesserne var forskellige, afhængigt af råmaterialet, og at producenter, der anvender forskellige råmaterialer, ikke konkurrerer på det samme marked. Det blev desuden hævdet, at PSF-producenter, der ikke anvender PTA/MEG som råmateriale, ikke kunne nyde godt af leveringen af PTA/MEG mod utilstrækkeligt vederlag som beskrevet i klagen.

(18) Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af den største eksportmængde til Unionen i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 1. I forbindelse med stikprøven blev der også taget hensyn til, at nogle af ordningerne ikke nødvendigvis anvendes af alle eksporterende producenter i Kina. Det blev desuden bemærket, at stikprøven omfattede virksomheder, der anvender begge fremstillingsprocesser.

(19) At foretage stikprøveudtagningen udelukkende ud fra typer fremstillingsprocesser ville være forbundet med en risiko for at foregribe resultatet af undersøgelsen ved at antage, at man fandt frem til, at der kun er ydet udligningsberettigede subsidier til PSF-producenter, der anvender PTA/MEG som råmateriale, ikke til PSF-producenter, der anvender PET-flager som råmateriale. Herudover mente man, at et sådant udtagningskriterium ville være vilkårligt, fordi den opnåede stikprøve med det samme antal virksomheder ikke ville være repræsentativ med hensyn til eksportmængden til Unionen, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 1, og anmodningen blev derfor afvist.

(20) En af de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter krævede at få stikprøven baseret på eksportværdi frem for eksportmængde, og anmodede om at indgå i stikprøven. En stikprøveudtagning baseret på eksportværdier ville ikke føre til repræsentative og objektive resultater, eftersom priser kan fordrejes ved subsidiering. Kommissionen havde udtaget de fem største eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, opgjort i mængde, som repræsenterede 53 % af de samarbejdsvillige kinesiske eksportørers samlede eksportmængde til Unionen. Dette betragtes som den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 1. Dette krav blev derfor afvist.

(21) Den samme part gjorde gældende, at dens råmaterialer udelukkende bestod af genanvendt tekstilaffald, og at den ikke modtog de subsidier, der måtte være knyttet til anvendelsen af PTA/MEG. Denne part hævdede, at den ikke burde tildeles en subsidiemargen, som var beregnet ud fra oplysninger vedrørende virksomheder, der anvendte PTA/MEG som råmateriale. Som anført i betragtning 18 blev der i forbindelse med stikprøven taget hensyn til, at nogle af ordningerne ikke nødvendigvis anvendes af alle eksporterende producenter i Kina. Denne anmodning blev derfor afvist.

(22) Den foreløbige stikprøve bestående af fem eksporterende producenter, jf. betragtning 16, blev derfor bekræftet som den endelige stikprøve.

(23) Efter fremlæggelsen af oplysninger satte klageren spørgsmålstegn ved Kommissionens stikprøveudtagningsmetode. Klageren rejste tvivl om de 23 samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenters/grupper af eksporterende producenters repræsentativitet, jf. betragtning 16, i forhold til den samlede mængde PSF, der eksporteres fra Kina til Unionen. Herudover mente klageren, at en stikprøve bestående af fem virksomheder var utilstrækkelig, i betragtning af at der angiveligt er 150 PSF-producenter i Kina. Herudover hævdede klageren, at der ved stikprøveudtagningen ikke blev taget hensyn til de kinesiske producenters geografiske fordeling og til, hvor stor en andel af de kinesiske producenter der anvender de forskellige relevante fremstillingsprocesser. Endelig gjorde klageren gældende, at Kommissionen ikke havde fremlagt oplysninger om den mængde PSF, der faktisk fremstilles af de kinesiske virksomheder i stikprøven, og om, hvorvidt den fremstillede mængde er repræsentativ i forhold til den samlede mængde PSF, der fremstilles i Kina.

(24) Importen fra de 23 samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter tegnede sig for 83 % af den samlede importmængde fra Kina, og samarbejdsniveauet blev derfor anset for at være højt. Som nævnt i betragtning 16 udtog Kommissionen en stikprøve bestående af fem eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og som repræsenterede den største eksportmængde til Unionen i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 27. På dette grundlag blev stikprøven betragtet som repræsentativ. De udtagne virksomheder blev anmodet om at udfylde hele spørgeskemaet. Under alle omstændigheder kan eksporterende producenter, der ikke er villige til at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, ikke udtages til stikprøven, da Kommissionen tilstræber at fastlægge de faktiske omstændigheder på grundlag af de oplysninger, der indhentes hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter via deres spørgeskemabesvarelser, som kontrolleres på stedet.

(25) Med hensyn til udtagning af en stikprøve af eksporterende producenter under hensyntagen til deres geografiske fordeling i Kina underbyggede klageren ikke sin påstand. Klageren forklarede navnlig ikke, hvorfor en stikprøve baseret på kriteriet om geografisk fordeling ville være i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, der til gengæld giver mulighed for at udtage stikprøven på grundlag af den største eksportmængde.

(26) Hvad angår påstanden om, at stikprøven ikke tog hensyn til, hvor stor en andel af de kinesiske producenter der anvender de forskellige relevante fremstillingsprocesser, påpeges det, at stikprøven omfattede virksomheder, der anvender begge fremstillingsprocesser, jf. betragtning 18. Desuden anvender de største kinesiske eksportører PTA/MEG til fremstilling af PSF til EU-markedet.

(27) Det bemærkes endvidere, at klageren henviser til produktion frem for eksport til Unionen, men der er ikke noget krav om, at Kommissionen skal oplyse, hvilken mængde PSF der fremstilles af de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven, eftersom formålet med den nuværende procedure er at vurdere subsidieringen i forhold til den mængde PSF, der fremstilles i Kina og eksporteres til Unionen.

(28) Alle klagerens påstande vedrørende stikprøveudtagningsmetoden blev derfor afvist.

Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Indien

(29) For at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, anmodede Kommissionen alle kendte eksporterende producenter i Indien om at fremlægge de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen. Kommissionen bad endvidere Indiens repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

(30) Otte eksporterende producenter i Indien fremlagde de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af fire virksomheder på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev alle kendte, berørte eksporterende producenter og de indiske myndigheder hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat bemærkninger.

(31) Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste klageren til, at der findes 17 PSF-producenter i Indien, og satte spørgsmålstegn ved, om en stikprøve bestående af fire eksporterende producenter var repræsentativ. Kommissionen bekræfter, at stikprøven på fire indiske eksporterende producenter blev betragtet som repræsentativ, da den dækker ca. 90 % af den samlede indiske eksport til Unionen i undersøgelsesperioden.

Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Vietnam

(32) Kommissionen anmodede alle kendte eksporterende producenter i Vietnam om at fremlægge de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen. Kommissionen bad endvidere Vietnams repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

(33) Fem eksporterende producenter i Vietnam fremlagde de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven, men en af disse virksomheder havde ikke haft eksportsalg til Unionen i undersøgelsesperioden. Kommissionen besluttede derfor, at denne virksomhed ikke skulle undersøges. I betragtning af det lave antal tilbageværende eksporterende producenter besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig.

(34) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede klageren, at der for Vietnams vedkommende blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra tre ud af de fire eksporterende producenter, og at Kommissionen burde havde forsøgt at opnå samme dækning for den kinesiske og indiske eksport. Kommissionen gør opmærksom på, at erhvervsgrenens situation i Vietnam var meget anderledes på grund af det meget begrænsede antal samarbejdsvillige eksporterende producenter (nemlig tre) i modsætning til det store antal eksporterende producenter i Kina og Indien. Derfor var det kun nødvendigt at udtage stikprøver i de to sidstnævnte lande. Kommissionen præciserer desuden, at de tre samarbejdsvillige, undersøgte vietnamesiske eksporterende producenter tegner sig for over 99 % af den samlede importmængde af den pågældende vare fra Vietnam til Unionen.

b) Individuel undersøgelse

(35) Tre eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i Kina anmodede om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 3. I betragtning af antallet af anmodninger om individuel undersøgelse og størrelsen af stikprøven af eksporterende producenter fra Kina ville undersøgelsen af disse anmodninger være urimeligt byrdefuld. Anmodningerne blev derfor afvist.

(36) En eksporterende producent i Indien anmodede om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 3. Undersøgelsen af denne anmodning blev accepteret. Det blev navnlig fastslået, at en individuel undersøgelse i dette særlige tilfælde ikke ville være urimeligt byrdefuld og ikke ville hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

c) Besvarelser af spørgeskemaet

(37) Kommissionen sendte spørgeskemaer til Kinas repræsentanter (herunder særlige spørgeskemaer rettet til banker og producenter af PTA og MEG), Indiens repræsentanter (herunder særlige spørgeskemaer rettet til banker) og Vietnams repræsentanter (herunder særlige spørgeskemaer rettet til banker og producenter af PTA og MEG). Kommissionen sendte endvidere spørgeskemaer til fem eksporterende producenter i stikprøven i Kina, fem eksporterende producenter (fire, som indgik i stikprøven, og en, som ikke indgik i stikprøven) i Indien, fire eksporterende producenter i Vietnam, fire EU-producenter, fem ikke forretningsmæssigt forbundne importører og 105 brugere.

(38) Hvad angår Kina blev der modtaget spørgeskemabesvarelser fra de kinesiske myndigheder (Handelsministeriet) og de fem kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven. Hvad angår Indien blev der modtaget spørgeskemabesvarelser fra de indiske myndigheder (Ministeriet for Handel og Industri), de fire indiske eksporterende producenter i stikprøven og den indiske eksporterende producent, der anmodede om en individuel undersøgelse. Hvad angår Vietnam blev der modtaget spørgeskemabesvarelser fra de vietnamesiske myndigheder (Den Vietnamesiske Konkurrencemyndighed, Ministeriet for Industri og Handel samt en række banker). En eksporterende producent, der tegnede sig for en meget beskeden eksportmængde til Unionen, trak sig ud af samarbejdet og besvarede ikke spørgeskemaet. Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de øvrige tre vietnamesiske eksporterende producenter (heraf to tilhørende samme koncern). Herudover indsendte fire EU-producenter, fire ikke forretningsmæssigt forbundne importører og tolv brugere spørgeskemabesvarelser.

(39) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede klageren, at det antal spørgeskemaer, der blev sendt til EU-producenterne i stikprøven, tilsyneladende ikke stod i forhold til det antal, der blev sendt til importørerne og brugerne. Hertil skal det først og fremmest bemærkes, at det antal spørgeskemaer, der blev sendt til en bestemt gruppe af økonomiske aktører (EU-producenter, eksporterende producenter, importører eller brugere), ikke afspejler den vægt, Kommissionen tillægger deres respektive situation. Formålet var udelukkende at indhente oplysninger af den rette kvalitet og i den rette mængde til at kunne foretage den bedst mulige analyse af subsidiering, skade og Unionens interesser.

(40) I dette tilfælde blev der sendt spørgeskemaer til de fire EU-producenter i stikprøven, de fem kinesiske eksporterende producenter i stikprøven, fem indiske eksporterende producenter, fire vietnamesiske eksporterende producenter, fem importører og alle kendte brugere samt alle de brugere, der havde givet sig til kende. Faktisk indeholder grundforordningens artikel 27 ikke bestemmelser om stikprøveudtagning af brugere. Desuden viser erfaringerne fra de hidtidige handelsbeskyttelsesundersøgelser, at selv om der i nogle tilfælde med udgangspunkt i de foreliggende oplysninger kan kontaktes et stort antal brugere, er det som regel kun et begrænset antal af disse, der er villige til at besvare et spørgeskema. Derfor bestræbte Kommissionen sig også i dette tilfælde aktivt på at få et samarbejde i stand med så stort et antal brugere som muligt.

d) Kontrolbesøg

(41) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at afgøre, om der fandt subsidiering sted, og fastlægge den deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev i henhold til grundforordningens artikel 26 aflagt kontrolbesøg hos følgende statslige myndigheder, finansielle institutioner og virksomheder:

Kinesiske myndigheder

— handelsministeriet, Beijing, Kina

Indiske myndigheder

— ministeriet for handel og industri, New Delhi

Vietnamesiske myndigheder

— Vietnams konkurrencemyndighed, ministeriet for industri og handel, Hanoi

— finansministeriet, Hanoi (herunder kontrolbesøg i en række banker)

— toldmyndighederne i Thai Binh, Thai Binh City, Thai Binh Province

EU-producenter

— Trevira GmbH, Bobingen, Tyskland

— Wellman International Ltd., Kells, Irland

— Greenfiber International S.A., Buzau, Rumænien

— Silon s.r.o., Sezimovo Ústí, Tjekkiet

Importører

— Elias Enterprises Limited, Altrincham, Det Forenede Kongerige

Brugere

— Sandler AG, Schwarzenbach/Saale, Tyskland

Eksporterende producenter i Kina

— Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd, Shanghai

— Jiangsu Huaxicun Co, Huaxi Village, Jiangyin

— Jiangsu Xinsu Chemical Fibre Co, Suzhou

— Xiamen Xianglu Chemical Fibre Co, Xiamen

— Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co, Fuyang

Eksporterende producenter i Indien

— The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai

— Ganesha Ecosphere Limited, Kanpur

— Indo Rama Synthetics Ltd., Nagpur

— Reliance Industries Limited, Mumbai

— Polyfibre Industries Pvt. Ltd., Mumbai

Eksporterende producenter i Vietnam

— Vietnam New Century Polyester Fibre Co Ltd., Halong City

— Thai Binh Polyester Staple Fibre Joint Stock Company, Thai Thuy Town, Thai Binh Province og Hop Than Co. Ltd., Thai Binh City, Thai Binh Province (under ét »Thai Binh Group«).

(42) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde klageren gældende, at størsteparten af de kinesiske producenter er koncentreret i de sydøstlige kystprovinser Jiangsu og Zhejiang, og at ingen af de fem kontrolbesøg fandt sted i disse to provinser. I den forbindelse bemærkes det, at Jiangsu Xinsu Chemical Fibre Co and Jiangsu Huaxicun Co befinder sig i Jiangsu-provinsen, og at Zhejiang Anshun Pettechs Fibre befinder sig i Zhejiang-provinsen. Denne påstand blev derfor afvist.

(43) Herudover gjorde klageren gældende, at to store kinesiske producenter, målt i produktionskapacitet, ikke var omfattet af stikprøven. Hvad det angår gøres der opmærksom på, at Kommissionen som forklaret i betragtning 16 og 18 udtog stikprøven på grundlag af den eksporterende mængde til Unionen og valgte de fem største eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter til Unionen, jf. grundforordningens artikel 27. Alene det forhold, at der findes andre store PSF-producenter i Kina, anfægter ikke som sådan stikprøvens repræsentativitet.

(44) Klageren fremsatte en lignende påstand vedrørende Vietnam og gjorde gældende, at to store vietnamesiske PSF-producenter ikke var omfattet af undersøgelsen. Som forklaret af Kommissionen i betragtning 32-34 dækkede undersøgelsen samtlige de vietnamesiske producenter, der eksporterer PSF til Unionen, og der blev modtaget svar fra tre eksporterende producenter, der tegner sig for praktisk taget al PSF-eksport til Unionen. Det forhold, at der måtte findes andre store PSF-producenter i Vietnam, der ikke eksporterer den pågældende vare til Unionen, er ikke relevant for de samarbejdsvillige eksporterende producenters repræsentativitet.

1.3. UNDERSØGELSESPERIODE OG BETRAGTET PERIODE

(45) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2012 til den 30. september 2013 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2010 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

(46) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremsatte klageren bemærkninger til undersøgelsesperiodens varighed, som den anså for at være for kort og dermed for at have påvirket Kommissionens konklusioner i negativ retning. Klageren anførte, at man med en varighed på 12 måneder så bort fra, at EU-erhvervsgrenen efter dens opfattelse var blevet påført skade i en periode på adskillige år. Klageren mente endvidere, at de subsidier, der blev anført i klagen, ikke kunne analyseres fyldestgørende med en undersøgelsesperiode på 12 måneder.

(47) Hvad angår skadesanalysen skal det understreges, at Kommissionen foretog en vurdering af årene 2010, 2011 og 2012 samt af undersøgelsesperioden og ikke, som klageren anfører, kun af de 12 måneder, der svarer til undersøgelsesperioden. Med hensyn til at afgøre, om der fandt subsidiering sted, valgte Kommissionen inden for rammerne af sin skønsbeføjelse og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 5 og 11 en undersøgelsesperiode på 12 måneder. Indtil fremlæggelsen af oplysninger fremsatte hverken klageren eller nogen anden interesseret part bemærkninger til undersøgelsesperiodens varighed, som fremgik af indledningsmeddelelsen og spørgeskemaerne. Kommissionen finder, at en undersøgelsesperiode på 12 måneder er passende med henblik på at opnå repræsentative resultater til brug for undersøgelsen. Denne påstand blev derfor afvist.

1.4. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

(48) Den 2. oktober 2014 fremlagde Kommissionen de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den agtede at afslutte proceduren, for alle interesserede parter og opfordrede disse til at fremsætte bemærkninger. Der blev modtaget bemærkninger fra en brugersammenslutning, klageren, en kinesisk eksporterende producent og dennes tilknyttede virksomheder, fire indiske eksporterende producenter, de kinesiske myndigheder og de vietnamesiske myndigheder. Kommissionen overvejede bemærkningerne, der blev taget i betragtning, hvor det var relevant.

(49) Bemærkningerne fra brugersammenslutningen vedrørte spørgsmålet om Unionens interesser, der ikke blev vurderet, da der ikke er nogen grund til at indføre foranstaltninger.

2. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

2.1. DEN PÅGÆLDENDE VARE

(50) Den pågældende vare er korte syntetiske fibre af polyester, ikke kartede, kæmmede eller på anden måde beredte til spinding, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam, i øjeblikket henhørende under KN-kode 5503 20 00 (»den pågældende vare«).

(51) Den pågældende vare kan normalt fremstilles enten af PTA (ren terephthalatsyre) og MEG (monoethylenglykol) eller af genanvendt flaske-PET i flager til fremstilling af genvundet PSF. Varen har en lang række anvendelsesformål; den anvendes f.eks. i beklædningsgenstande og boligartikler, men også i bilindustrien, hygiejne- og medicinalindustrien samt bygge- og anlægssektoren.

2.2. SAMME VARE

(52) Undersøgelsen viste, at følgende varer har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den pågældende vare

— den vare, der fremstilles og sælges på de pågældende landes hjemmemarked, og

— den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(53) Kommissionen har derfor fastslået, at disse varer er den samme vare, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

2.3. PÅSTANDE VEDRØRENDE VAREDÆKNINGEN

2.3.1. **PSF fremstillet af PTA/MEG og PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker**

(54) To offentlige myndigheder og en sammenslutning, der repræsenterer eksporterende producenter i et af de pågældende lande, hævdede, at PSF fremstillet af PTA/MEG og PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker burde betragtes som to forskellige varer. Påstanden tog udgangspunkt i forskellen mellem de vigtigste råmaterialer, idet der til visse typer PSF anvendes PTA/MEG, mens der til visse andre typer anvendes flager fremstillet af genanvendte PET-flasker. I tilknytning hertil blev omkostninger og salgspriser nævnt som vigtige forskelle. Det blev også hævdet, at der er væsentlige kvalitetsforskelle mellem PSF fremstillet af PTA/MEG og PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker, hvilket har betydning for anvendelsen.

(55) PSF fremstillet af PTA/MEG og PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker er ganske rigtigt to forskellige typer PSF inden for PSF-varedækningen. De to typer har dog de samme fysiske og kemiske egenskaber og deres endelige anvendelsesformål er grundlæggende de samme. Det anerkendes, at ikke alle varetyperne er indbyrdes substituerbare, men tidligere undersøgelser og den aktuelle undersøgelse har slået fast, at de forskellige varetyper i det mindste er delvist indbyrdes substituerbare, og at deres anvendelsesformål er delvist overlappende. Påstanden blev derfor afvist.

(56) En eksporterende producent gentog i sine bemærkninger, at genanvendte PET-flasker i modsætning til anvendelsen af flager fremstillet af genanvendte PET-flasker indebærer en anden fremstillingsproces og udgør et andet råmateriale. Den samme part tilføjede, at omkostninger og salgspris såvel som kvaliteten af PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker er betydeligt lavere end for »normal PSF«. Kommissionen fastholder, at råmaterialet, hvad enten det drejer sig om genanvendte PET-flasker eller flager fremstillet af genanvendte PET-flasker, i alt væsentligt er det samme. Sammenlignet med PET-flager er de yderligere etaper, der er nødvendige, når der anvendes PET-flasker, sortering og vask af flaskerne, efterfulgt af findeling af flaskerne til flager. Alle de efterfølgende fremstillingsetaper er de samme. Desuden har den færdige vare de samme egenskaber, idet der dog kan forekomme forskellige kvaliteter, hvilket der da også er taget højde for i forbindelse med varekontrolnummeret (PCN — Product Control Number). Prisforskellen (om nogen), baseret på de forskellige kvaliteter, afspejles derfor også af varekontrolnummeret. Denne påstand blev derfor afvist.

2.3.2. **Standard-PSF og special-PSF**

(57) En offentlig myndighed og fire eksporterende producenter hævdede, at standard-PSF og special-PSF skal behandles som forskellige varer på grund af forskellene i produktionsomkostninger, salgspriser og anvendelsesformål. Det blev også hævdet, at EU-erhvervsgrenen fokuserer på special-PSF som den vigtigste type PSF, mens de pågældende lande hovedsagelig leverer standard-PSF.

(58) Den offentlige myndighed og de fire eksporterende producenter, der fremsatte den i betragtning 57 omhandlede påstand, fremlagde ikke nogen definition af special-PSF.

(59) Special-PSF, som defineret af EU-producenterne i stikprøven, spænder fra PSF fremstillet af en kombination af polyester og polyethylen til brug i hygiejneprodukter, farvet PSF, PSF med en særlig sejhed, flammehæmmende PSF, PSF til tekniske formål (f.eks. geotekstiler og fiberdug, som anvendes i byggesektoren) og PSF, som designes, udvikles og tilpasses særlige anvendelsesformål sammen med kunden, til PSF, som anvendes i bilindustrien (specielt synligt betræk i biler skal være farvehomogent).

(60) Standard-PSF er ifølge EU-producenterne i stikprøven PSF med mere fleksible specifikationer.

(61) I den foreslåede definition af special-PSF og standard-PSF har de to typer PSF samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber. Det forhold, at der findes flere typer og kvaliteter, udelukker ikke, at de kan betragtes som én og samme vare. Der ser ud til at være flere mulige anvendelsesformål for standard-PSF end for special-PSF, men denne forskel er ikke nok til, at de skal klassificeres som to separate varer. Selv om de forskellige typer PSF har forskellige egenskaber svarende til deres specifikke anvendelsesformål, er deres grundlæggende fysiske egenskaber og anvendelsesformål de samme.

(62) Herudover skal det præciseres, at den type PSF, EU-producenterne hovedsagelig fremstillede i undersøgelsesperioden, ikke var special-PSF. Denne udgjorde i gennemsnit ca. 40 % af alle de typer PSF, EU-producenterne i stikprøven fremstillede, i henhold til deres egen definition af standard-PSF og special-PSF.

(63) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde en eksporterende producent endnu en gang gældende, at special-PSF og standard-PSF ikke er »samme vare« og derfor ikke kan undersøges under ét. Samme part bemærkede, at special-PSF og standard-PSF er forskellige med hensyn til endeligt anvendelsesformål, produktionsomkostninger og salgspris. Det anses derfor for at være en fejl fra Kommissionens side, at den ikke har undersøgt forskellene i omkostninger og salgspris for henholdsvis special-PSF og standard-PSF. Parten anførte, at det er uklart, hvordan produktionsomkostninger og salgspris for den undersøgte vare er blevet fastsat, og anmodede Kommissionen om at foretage en gennemgang af underbudsanalysen efter en adskillelse af oplysningerne om henholdsvis standard-PSF og special-PSF.

(64) Kommissionen bekræfter, at PSF sælges som forskellige varetyper til spinding eller fiberdug. PSF kan f.eks. være sammensat af en eller to komponenter og have forskellige specifikationer med hensyn til decitex, sejhed, glans, kvalitet mv. Disse særlige kendetegn fremgik af varekontrolnummeret, som Kommissionen ikke havde modtaget nogen bemærkninger til. Det anerkendes, at standard-PSF og special-PSF ikke er indbyrdes substituerbare i alle deres mulige anvendelser, men de forskellige varetyper er delvist indbyrdes substituerbare og overlappende med hensyn til anvendelse. Som beskrevet i betragtning 61 og fastslået i forbindelse med tidligere procedurer vedrørende samme vare er disse varetypers fysiske og kemiske egenskaber og deres endelige anvendelsesformål grundlæggende de samme. Alle typer er baseret på de samme råmaterialer (PTA/MEG eller genanvendt PET), der tegner sig for over 60 % af produktionsomkostningerne. Råmaterialerne kan suppleres med tilsætningsstoffer eller yderligere komponenter for at give fibrene bestemte egenskaber. Varekontrolnummeret dækker råmaterialernes oprindelse og andre elementer, der indvirker på produktionsomkostningerne og salgspriserne. Der er dog ingen væsentlig forskel i fremstillingsprocessen for standard-PSF og special-PSF. Dette kan konstateres i forbindelse med EU-producenterne i stikprøven, hvoraf ingen udelukkende fremstiller standard-PSF eller special-PSF. Endelig findes der tilsyneladende ikke nogen konsekvent og almindelig anerkendt definition af special-PSF. F.eks. anses PSF, som anvendes i hygiejneindustrien, af nogle EU-producenter for at være special-PSF, jf. betragtning 59. På den anden side har forskellige brugere og en brugersammenslutning anført, at PSF til anvendelse i hygiejneindustrien til f.eks. vådservietter er en standardtype, selv om det af hensyn til sundhed og sikkerhed helst ikke bør bestå af genanvendte materialer. Desuden anser nogle EU-producenter PSF, der opfylder særlige kundespecifikke krav (f.eks. en bestemt indfarvning), for at være special-PSF, selv om fremstillingsprocessen og produktionsomkostningerne for disse typer PSF kan være nøjagtig de samme som for andre (standard-)typer. Kommissionen kunne derfor ikke forlade sig på en selvbestaltet kategorisering af standard-PSF versus special-PSF, og denne påstand blev derfor afvist.

2.3.3. **Andre påstande vedrørende varedækning**

(65) En bruger og en brugersammenslutning hævdede, at PSF importeret fra Kina er af bedre kvalitet end PSF fremstillet i Unionen. Et af argumenterne var, at PSF fra Folkerepublikken Kina ikke indeholder hårdt polymer. Et andet argument var kinesisk PSF's lyshed, hvor PSF fremstillet i Unionen hævdedes at indeholde grå nuancer, da størstedelen af Unionens PSF fremstilles af genanvendte PET-flasker.

(66) Det første argument, ifølge hvilket PSF fremstillet i Unionen indeholder hårdt polymer, blev ikke underbygget med konkrete beviser. Desuden er det modsatte også blevet anført i andre bemærkninger fra brugere og i besvarelser af brugerspørgeskemaet (nemlig, at PSF fremstillet af EU-producenter som regel er af bedre kvalitet end PSF fremstillet i de pågældende lande).

(67) Hvad angår det andet argument vedrørende lyshed bekræfter de oplysninger, der blev fremlagt i forbindelse med undersøgelsen, at PSF fremstillet af PTA/MEG som regel er lysere end PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker (når der ikke tilsættes farvestoffer og/eller blegemidler under fremstillingen). De to typer PSF har dog de samme fysiske og kemiske egenskaber og deres endelige anvendelsesformål er grundlæggende de samme. Det bør også bemærkes, at det grundlæggende råmateriale var et af de aspekter, der blev taget i betragtning ved beregningen af skade. Med andre ord blev importeret PSF fremstillet af genanvendte PET-flasker kun sammenlignet med PSF fremstillet i Unionen af genanvendte PET-flasker. På samme måde blev importeret PSF fremstillet af PTA/MEG kun sammenlignet med PSF fremstillet i Unionen af PTA/MEG.

(68) En brugersammenslutning, en eksporterende producent og en offentlig myndighed hævdede, at aftagerindustrierne ofte forlanger varer, der er fremstillet af PSF fra de pågældende lande (især Kina).

(69) Denne påstand blev ikke underbygget med konkrete beviser, heller ikke for at præcisere, hvorfor der forlanges PSF fra de tre pågældende lande (hvis aftagerindustrierne rent faktisk stiller et sådant krav).

(70) Brugersammenslutningen påstod nærmere bestemt, at bilindustrien i EU kun accepterer PSF fra Kina.

(71) Den underbyggede dog ikke sin påstand og påviste heller ikke, at PSF fremstillet af EU-producenter ikke kan anvendes i EU's bilindustri. Desuden viser kontrollerede oplysninger, at EU-producenter også sælger betydelige mængder PSF til EU's bilindustri, hvilket tyder på det modsatte.

(72) En eksporterende producent hævdede, at PSF fremstillet af denne eksporterende producent og PSF fremstillet af EU-producenter er forskellige varer, selv om de begge fremstilles af genanvendte PET-flasker. Ifølge denne eksporterende producent fremstilles dens PSF (fortrinsvis) af genanvendte PET-flasker (ikke flager), som undergår en anden fremstillingsproces og er et anden råmateriale end flager af genanvendte PET-flasker, som anvendes af andre PSF-producenter.

(73) Denne påstand blev ligeledes afvist, eftersom PET-flasker og PET-flager (som er PET-flasker i flager) i alt væsentligt er det samme råmateriale, om end i en anden form.

2.3.4. **Konklusion**

(74) Det blev derfor konkluderet, at alle de typer PSF, der er omfattet af undersøgelsen, har de samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber, og at deres endelige anvendelsesformål grundlæggende er de samme.

3. **SUBSIDIERING**

3.1. KINA

3.1.1. **Generelt**

(75) På grundlag af oplysningerne i klagen og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema undersøgtes følgende ordninger, igennem hvilke de offentlige myndigheder i Kina angiveligt havde ydet subsidier:

A. Præferencelån til PSF-industrien fra statsejede banker og statsstyring af private banker

B. Statslig levering af varer og tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag og statsstyring af private leverandører

— Statslig levering af PTA og MEG mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig indrømmelse af jord og brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig levering af elektricitet

— Ordning for levering af billigt vand

C. Udviklingstilskud og rentegodtgørelser i tekstilsektoren

— Den særlige »Go Global«-fond

— Fonden til fremme af handel med landbrugsprodukter, lette industriprodukter og tekstilvarer

D. Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

— Skattefritagelse for udenlandske (udenlandsk finansierede) virksomheder

— Skattefritagelse for udbytte, der udbetales berettigede residente virksomheder imellem

— Skattenedsættelse for anerkendte højteknologiske og teknologisk innovative virksomheder

— Skattenedsættelse i særlige økonomiske områder

— Skattenedsættelse for eksportorienterede virksomheder

— Skattegodtgørelse på op til 40 % af købsværdien af indenlandsk fremstillet udstyr

E. Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

— Momsfritagelse og nedsættelse af importtold ved brug af importeret udstyr

— Momsnedsættelse for udenlandsk finansierede virksomheder (FIE'er), der køber udstyr fremstillet i Kina

F. Andre ordninger på regions- og provinsplan

— Skattefritagelse mv. i udviklingsområder i Jiangsu-provinsen

— Skatteincitamenter i byen Changzhou

— Gunstige lejemål i byen Changzhou

— Eksportfremmeordninger i Zhejiang-provinsen

— Tilskud til teknologisk innovation i Zhejiang-provinsen

— Skatte- og toldincitamenter i udviklingsområder i Guangdong-provinsen

— Eksportincitamenter i Guangdong-provinsen

— Godtgørelse af advokatsalærer i Guangdong-provinsen

— (Særlig) fond for aktiviteter i forbindelse med udenrigshandel i Guangdong-provinsen

— Rentegodtgørelse for lån til støtte for teknologisk innovative projekter i Guangdong-provinsen

— Gunstige afgiftssatser i udviklingsområder i Shanghai-provinsen

— Støtte til infrastruktur i Shanghai-provinsen

— Låne- og skattepolitikker til fordel for eksportorienterede virksomheder i Shanghai-provinsen.

(76) Kommissionen undersøgte samtlige de ordninger, der ifølge klagen fandt anvendelse. For hver ordning blev det undersøgt, om det i henhold til grundforordningens artikel 3 kunne påvises, at de kinesiske myndigheder havde ydet et finansielt bidrag, og at de eksporterende producenter i stikprøven derved havde opnået en fordel. Det fremgik af undersøgelsen, at den i dette tilfælde konstaterede fordel ligger under den gældende bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 5 ([3]). Det anses derfor ikke for nødvendigt at træffe afgørelse om de enkelte ordningers udligningsberettigelse.

I det følgende gives der nærmere oplysninger om ordningerne og omfanget af de tilsvarende fordele for de enkelte virksomheder.

3.1.2. **Specifikke ordninger**

Ordninger, der ikke blev anvendt af de kinesiske eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden

(77) Det blev konstateret, at de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven ikke anvendte nedenstående ordninger i undersøgelsesperioden, og at der derfor ikke kunne påvises nogen fordel.

— Levering af PTA og MEG mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag

([3]) Ved anvendelsen af artikel 14, stk. 5, betragtes et land som et udviklingsland, hvis det er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1).

— Statslig levering af billigt vand mod utilstrækkeligt vederlag

— Den særlige »Go Global«-fond

— Fonden til fremme af handel med landbrugsprodukter, lette industriprodukter og tekstilvarer

— Skattefritagelse for udenlandske (udenlandsk finansierede) virksomheder

— Skattenedsættelse for anerkendte højteknologiske og teknologisk innovative virksomheder

— Skattenedsættelse i særlige økonomiske områder

— Skattenedsættelse for eksportorienterede virksomheder

— Skattegodtgørelse på op til 40 % af købsværdien af indenlandsk fremstillet udstyr

— Andre ordninger på regions- og provinsplan.

(78) For så vidt angår leveringen af PTA og MEG mod utilstrækkeligt vederlag påstod klageren, at de kinesiske myndigheder har kontrol over visse erhvervsgrene og varer i leverandørleddet, hvilket giver mulighed for at levere råmaterialer til producenter af PSF, navnlig PTA og MEG, til gunstige priser. Det betyder, at PSF-producenter modtager udligningsberettigede subsidier ved køb af PTA og MEG hos statsejede virksomheder til priser, der ligger under markedsprisen, dvs. mod utilstrækkeligt vederlag.

(79) Det fremgik dog af undersøgelsen, at de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter af PSF importerede størsteparten af deres råmaterialer, PTA og MEG, til fremstilling af PSF til eksport under en procedure for aktiv forædling.

(80) Der kunne derfor ikke påvises subsidieydelser til virksomhederne i stikprøven under den påståede ordning.

(81) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede klageren, at Kommissionen kun havde foretaget en delvis analyse af en subsidieordning, som de kinesiske eksporterende producenter i stikprøven ikke anvendte i undersøgelsesperioden, nemlig levering af PTA/MEG til subsidierede priser. For så vidt angår denne ordning gjorde klageren gældende, at den måde, hvorpå stikprøven var udformet, og det forhold, at en stor kinesisk PSF-producent ikke var omfattet af undersøgelsen, påvirkede afgørelsen om subsidiering i forbindelse med ordningen.

(82) Som forklaret i betragtning 16 og 18 udtog Kommissionen blandt de 23 kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, en stikprøve bestående af de fem største eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, der blev betragtet som repræsentative, jf. grundforordningens artikel 27. Den kinesiske producent, som klageren henviste til, og som ikke var omfattet af stikprøven, havde ikke eksporteret særlig store mængder PSF til Unionen i undersøgelsesperioden. Derfor påvirkede det forhold, at denne producent ikke var omfattet, ikke stikprøvens repræsentativitet og havde ikke nogen betydelig indvirkning på konklusionerne vedrørende den pågældende subsidieordning.

(83) Kommissionen bekræfter, at den bestræbte sig på at indhente oplysninger og svar vedrørende alle de subsidieordninger, der ifølge klagen fandt anvendelse, herunder dem, som klageren nævnte i bemærkningerne til fremlæggelsen af oplysninger, men det blev konstateret, at disse ordninger ikke var blevet anvendt af de eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven. I betragtning 78 har Kommissionen fremlagt yderligere oplysninger om leveringen af PTA/MEG mod utilstrækkeligt vederlag, da især denne subsidieordning blev fremhævet i klagen med påstand om, at den kunne give modtagerne et betydeligt udligningsberettiget subsidie.

Ordninger, der blev anvendt af de kinesiske eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden

3.1.3. **Præferencelån til PSF-industrien**

(84) Klageren påstod, at PSF-producenter drager fordel af lavrentelån (rentesubsidierede lån) ydet af politisk styrede banker og statsejede forretningsbanker i medfør af de kinesiske myndigheders politik for finansiel bistand til fremme af vækst og udvikling i tekstil- og kemofiberindustrien.

a) Retsgrundlag

(85) Følgende retlige bestemmelser vedrører præferencelån i Kina: Law of the PRC on Commercial Banks (bankloven), General Rules on Loans udstedt af People's Bank of China (den kinesiske centralbanks generelle regler for lån) den 28. juni 1996 og afgørelse nr. 40 fra statsrådet.

b) Beregning af subsidiebeløbet

(86) I henhold til grundforordningens artikel 6, litra b), bør fordelen ved præferencelån beregnes som forskellen mellem den rente, der er betalt, og den rente, der ville skulle betales for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som virksomheden kunne opnå på markedet. Kommissionen fastsatte en markedsreferencesats for sammenlignelige lån på markedsvilkår.

(87) Referencesatsen blev beregnet på grundlag af de kinesiske rentesatser, som blev justeret, så de afspejlede en normal markedsrisiko (dvs. det blev antaget, at alle virksomheder i Kina kun ville blive tildelt den højeste rating for »Non-investment grade«-obligationer (BB hos Bloomberg), og det blev anset for passende at anvende den »merpræmie«, der normalt er forbundet med obligationer udstedt af virksomheder med denne rating, på den kinesiske centralbanks almindelige udlånssats).

(88) De eksporterende producenters/grupper af eksporterende producenters fordel, nemlig de ikke-betalte renter i undersøgelsesperioden, blev beregnet ved at gange renteforskellen udtrykt i procent med den udestående gæld på lånet. Det opnåede beløb blev derefter fordelt i forhold til de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede salgsomsætning.

c) Konklusion

(89) Fordelen ved denne ordning er på mellem 0 % og 0,50 %.

3.1.4. **Indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag**

a) Retsgrundlag

(90) Indrømmelsen af brugsrettigheder til jord i Kina hører under Land Administration Law of the People's Republic of China (jordforvaltningsloven) og Real Right Law of the People's Republic of China (loven om fast ejendom).

b) Praktisk gennemførelse

(91) Al jord er i henhold til artikel 2 i jordforvaltningsloven statsejet, idet jord ifølge den kinesiske forfatning og de relevante retlige bestemmelser er den kinesiske befolknings fælles eje. Jord kan ikke sælges, men der kan i henhold til lovgivningen tildeles brugsrettigheder til jord. De statslige myndigheder kan gøre dette gennem offentlige budrunder eller ved auktion.

c) Konklusioner af undersøgelsen

(92) De samarbejdsvillige eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter har indberettet oplysninger vedrørende den jord, de råder over, samt de relevante kontrakter/certifikater vedrørende brugsrettighederne til jorden, men de kinesiske myndigheder fremlagde ingen oplysninger om prisfastsættelsen på brugsrettigheder til jord.

d) Beregning af subsidiebeløbet

(93) Det blev konkluderet, at situationen i Kina med hensyn til brugsrettigheder til jord ikke er markedsbaseret, og at der derfor åbenbart ikke findes nogen private referencer overhovedet i Kina. En justering for omkostninger eller priser i Kina er derfor ikke mulig. Det vurderes under disse omstændigheder, at der ikke er noget marked i Kina, og at det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), er berettiget at anvende en ekstern reference til at måle fordelens omfang. Da de kinesiske myndigheder ikke foreslog nogen ekstern reference, måtte Kommissionen gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger for at fastlægge en egnet ekstern reference. I den forbindelse blev det, af de i betragtning 94 beskrevne grunde, anset for hensigtsmæssigt at anvende oplysninger fra Det Særskilte Toldområde Taiwan som en passende reference.

(94) Kommissionen er af den opfattelse, at jordpriserne i Taiwan udgør det bedste referencealternativ for de områder i Kina, hvor de samarbejdsvillige eksporterende producenter er etableret. Flertallet de eksporterende producenter er beliggende i den østlige del af Kina i udviklede områder med et højt BNP i provinser med høj befolkningstæthed.

(95) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne opnåede, blev beregnet som forskellen mellem det beløb, som virksomhederne betalte for brugsrettigheder til jord, og det beløb, som de normalt skulle have betalt på grundlag af den taiwanesiske reference.

(96) Ved denne beregning gjorde Kommissionen brug af den gennemsnitlige pris pr. kvadratmeter jord i Taiwan korrigeret for valutadepreciering og udvikling i BNP fra og med datoerne i de respektive kontrakter vedrørende brugsrettigheder til jord. Oplysningerne vedrørende priserne på industrijord blev indhentet på webstedet for Industrial Bureau of the Ministry of Economic Affairs i Taiwan. Valutadeprecieringen og udviklingen i BNP for Taiwan blev beregnet på grundlag af inflation og udvikling i BNP pr. indbygger i løbende priser i USD for Taiwan som offentliggjort af Den Internationale Valutafond i World Economic Outlook fra 2011. Dette subsidiebeløb (tæller) blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, fordelt over undersøgelsesperioden på grundlag af den normale løbetid for brugsrettigheder til industrijord i Kina, dvs. 50 eller 70 år. Dette beløb blev derefter fordelt i forhold til den samlede salgsomsætning for de eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

e) Konklusion

(97) Fordelen ved denne ordning er på mellem 0,02 % og 0,82 %.

3.1.5. **Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter**

3.1.5.1. *Skattefritagelse for udbytte, der udbetales berettigede residente virksomheder imellem*

a) Retsgrundlag

(98) Retsgrundlaget for en sådan skattefritagelse for udbytte er artikel 25-26 i Enterprise Income Tax Law (loven om selskabsbeskatning) og artikel 83 i Regulations on the Implementation of Enterprise Income Tax Law (gennemførelsesbestemmelserne til nævnte lov).

b) Praktisk gennemførelse

(99) Denne ordning består i en favorabel skatteligning for residente kinesiske virksomheder, der er aktionærer i andre residente kinesiske virksomheder, i form af fritagelse for beskatning af bestemte former for udbytte, bonusser og andre egenkapitalinvesteringer for de residente moderselskaber.

c) Konklusioner af undersøgelsen

(100) Af indkomstskatteopgørelserne for to eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven fremgår et beløb, som er fritaget for indkomstskat. Beløbet er opført som udbytte, bonusser og indtægter fra andre egenkapitalinvesteringer for støtteberettigede residenter og virksomheder i overensstemmelse med tillæg 5 til indkomsterklæringen (årlig opgørelse over skattefordele). De pågældende virksomheder betalte ikke indkomstskat af disse beløb.

d) Beregning af subsidiebeløbet

(101) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne opnåede, anses for at bestå i forskellen mellem den samlede skyldige skat, under hensyntagen til indkomst i form af udbytte fra andre residente virksomheder i Kina, og den faktisk betalte skat, under hensyntagen til skattefritagelsen for udbytte. Dette subsidiebeløb (tæller) blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den samlede salgsomsætning for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

e) Konklusion

(102) Fordelen ved denne ordning er på mellem 0 % og 0,06 %.

3.1.6. **Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold**

3.1.6.1. *Momsfritagelse og nedsættelse af importtold ved brug af importeret udstyr*

a) Retsgrundlag

(103) Retsgrundlaget for denne ordning er statsrådets cirkulære om tilpasning af skattepolitikker for importeret udstyr, »Guo Fa No 37/1997«, meddelelse fra Finansministeriet, tolddirektoratet og statens skatteforvaltning [2008] nr. 43, notat fra kommissionen for national udvikling og reform (NDRC — National Development and Reform Commission) om relevante forhold vedrørende behandling af bekræftelsesskrivelse om nationalt eller udenlandsk finansierede projekter, der tilskyndes af staten, nr. 316 2006 af 22. februar 2006, og fortegnelse over ikke-toldfritagne importerede varer til enten udenlandsk finansierede virksomheder eller indenlandske virksomheder, 2008.

b) Praktisk gennemførelse

(104) Denne ordning medfører fritagelse for moms og importtold til fordel for udenlandsk finansierede virksomheder eller indenlandske virksomheder ved import af kapitaludstyr, som de bruger i deres produktion. For at komme i betragtning til fritagelsen må udstyret ikke være opført på en liste over ikke-berettiget udstyr, og den ansøgende virksomhed skal indhente et certifikat for »statstilskyndede projekter« udstedt af de kinesiske myndigheder eller NDRC i overensstemmelse med den relevante lovgivning om investering, skat og told.

c) Konklusioner af undersøgelsen

(105) Fire af de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven meldte om fritagelse for moms og importtold i forbindelse med importeret udstyr.

d) Beregning af subsidiebeløbet

(106) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne opnåede, anses for at bestå i det beløb, der svarer til moms- og toldfritagelsen for importeret udstyr. Fordelen blev afskrevet over udstyrets levetid efter virksomhedens normale regnskabsprocedurer. Dette subsidiebeløb (tæller) blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den samlede salgsomsætning for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

e) Konklusion

(107) Fordelen ved denne ordning er på mellem 0 % og 0,45 %.

3.1.6.2. *Momsnedsættelse for FIE'er, der køber udstyr fremstillet i Kina*

a) Retsgrundlag

(108) Retsgrundlaget for denne ordning er skatteforvaltningens cirkulære om foreløbige bestemmelser nr. 171, 199 af 20. september 1999 vedrørende refusion af afgifter for FIE'er ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr samt Finansministeriets og skatteforvaltningens notat nr. 176 [2008] om indstilling af gennemførelsen af politikken for refusion af afgifter for FIE'er ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr.

b) Praktisk gennemførelse

(109) Denne ordning giver fordele i form af momsrefusion for FIE'er ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr. Udstyret må ikke være opført i fortegnelsen over varer, der ikke er afgiftsfrie, og dets værdi må ikke overstige den samlede investeringsgrænse for en FIE i henhold til de administrative bestemmelser vedrørende køb af indenlandsk fremstillet udstyr.

c) Konklusioner af undersøgelsen

(110) To eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven indsendte udførlige oplysninger om denne ordning, herunder størrelsen af den opnåede fordel.

d) Beregning af subsidiebeløbet

(111) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne opnåede, anses for at bestå i det momsbeløb, der blev tilbagebetalt ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr. Fordelen blev afskrevet over udstyrets levetid efter virksomhedens normale regnskabsprocedurer.

e) Konklusion

(112) Fordelen ved denne ordning er på mellem 0 % og 0,01 %.

3.1.7. **Andre ordninger på regions- og provinsplan**

(113) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde opnået nogen fordele under de i betragtning 75 opførte ordninger i undersøgelsesperioden.

3.1.8. **Subsidiebeløb**

(114) For de kinesiske eksporterende producenter ligger subsidiebeløbet, der blev fastsat i henhold til bestemmelserne i grundforordningen, udtrykt i værdi, på mellem 0,76 % og 1,77 %.

(115) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde klageren gældende, at det var uklart, hvordan Kommissionen havde beregnet intervallet for den samlede subsidiemargen. Intervallet for de samlede subsidier ydet til de kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven, udtrykt i værdi, jf. betragtning 114, angiver den laveste og den højeste samlede subsidiemargen for de fem kinesiske eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter i stikprøven.

3.1.9. **Konklusion vedrørende Kina**

(116) I betragtning af at de udligningsberettigede subsidiebeløb ligger under bagatelgrænsen for de kinesiske eksporterende producenters vedkommende, bør der ikke indføres foranstaltninger over for importen af PSF med oprindelse i Kina. Det konkluderes, at undersøgelsen bør afsluttes for så vidt angår importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 3.

3.2. INDIEN

3.2.1. **Generelt**

(117) På grundlag af oplysningerne i klagen og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema undersøgtes følgende ordninger, igennem hvilke de offentlige myndigheder i Indien angiveligt havde ydet subsidier:

1) Focus Market Scheme (FMS) (markedsfokusordning)

2) Focus Product Scheme (FPS) (produktfokusordning)

3) Advance Authorisation Scheme (AAS) (forhåndstilladelsesordning)

4) Duty Drawback Scheme (DDS) (toldgodtgørelsesordning)

5) Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)

6) Tax and duty exemptions and reductions in Export Oriented Units and the Special Economic Zones (afgifts- og toldfritagelse og -nedsættelse i eksportorienterede virksomheder og særlige økonomiske områder)

7) Export Credit Scheme (ECS) (eksportkreditordning)

8) Income Tax Exemption Scheme (indkomstskattefritagelsesordning)

9) Incremental Exports Incentivisation Scheme (eksportincitamentsordning)

10) Duty Free Import Authorisation Scheme (DFIA) (ordning med toldfri import)

11) Market Development Assistance Scheme and loan guarantees (markedsudviklingsordning og lånegarantier)

12) Capital Investment Incentive Scheme of the Government of Gujarat (delstaten Gujarats incitamentsordning for kapitalinvestering)

13) Gujarat Sales Tax Incentive Scheme og Electricity Duty Exemption Scheme (delstaten Gujarats incitamentsordning vedrørende omsætningsafgift og ordning for fritagelse for elektricitetsafgift)

14) West Bengal Subsidy Schemes (delstaten Vestbengalens incitamenter og skattefordele, herunder tilskud og fritagelse for omsætningsafgifter)

15) Maharashtra Package Scheme of Incentives (delstaten Maharashtras incitamentspakke), herunder Maharashtra Electricity Duty Exemption Scheme (ordning for fritagelse for elektricitetsafgift) og Industrial Promotion Subsidy (erhvervsfremmestøtte).

Subsidieordninger, der blev anvendt af de undersøgte indiske eksporterende producenter i undersøgelsesperioden

(118) Det konstateredes i forbindelse med undersøgelsen, at de kontrollerede eksporterende producenter opnåede fordele af følgende ordninger i undersøgelsesperioden:

1) Focus Market Scheme (FMS)

2) Focus Product Scheme (FPS)

3) Duty Drawback Scheme (DDS)

4) Advance Authorisation Scheme (AAS)

5) Duty Free Imports Authorisation (DFIA)

6) Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS)

7) Maharashtra Package Scheme of Incentives (PSI).

(119) De i betragtning 118, nr. 1), 2), 4), 5) og 6), nævnte ordninger er baseret på Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (No 22 of 1992), der trådte i kraft den 7. august 1992 (loven om udenrigshandel). Ved loven om udenrigshandel bemyndiges de indiske myndigheder til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opsummeres i »Foreign Trade Policy«-dokumenter, der udstedes af handelsministeriet hvert femte år og ajourføres regelmæssigt. Det »Foreign Trade Policy«-dokument, der er relevant for undersøgelsesperioden i forbindelse med denne undersøgelse, er »Foreign Trade Policy 2009-2014« (»FTP 09-14«). Desuden fastlægger de indiske myndigheder også de procedurer, der styrer FTP 09-14, i »Handbook of Procedures, Volume I« (Procedurehåndbogen) »HOP I 09-14«). Procedurehåndbogen ajourføres regelmæssigt.

(120) DDS-ordningen i betragtning 118, nr. 3), er baseret på afdeling 75 i Customs Act fra 1962, afdeling 37 i Central Excise Act fra 1944, afdeling 93A og 94 i Financial Act fra 1994 og på Customs, Central Excise Duties and Service Tax Drawback Rules fra 1995. Godtgørelsessatserne offentliggøres regelmæssigt.

(121) PSI-ordningen i nr. 7) er baseret på delstaten Maharashtras »Package Scheme of Incentives« (incitamentpakke) fra 2007, Resolutions No PSI-1707/(CR-50)/IND-8 af 30. marts 2007.

3.2.2. **Focus Market Scheme (FMS)**

a) Retsgrundlag

Der findes en detaljeret beskrivelse af FMS-ordningen i afsnit 3.14 i FTP 09-14 og i afsnit 3.8 i HOP I 09-14.

b) Støtteberettigelse

(122) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

(123) Under denne ordning er eksport af alle varer, der omfatter eksport af PSF til lande, der er opført i tabel 1 og 2 i tillæg 37(C) til HOP I 09-14, berettiget til en toldkredit på 3 % af fob-værdien. Fra 1. april 2011 er eksport af alle varer til lande, der er opført i tabel 3 i tillæg 37(C) (»Special Focus Markets«), berettiget til en toldkredit på 4 % af fob-værdien. Visse former for eksportaktiviteter er udelukket fra denne ordning, f.eks. eksport af importerede eller omladede varer, transaktioner ligestillet med eksport, eksport af tjenesteydelser og eksportomsætning for virksomheder, der opererer i særlige økonomiske områder. Visse former for varer er også udelukket fra denne ordning, f.eks. diamanter, ædelmetaller, malme, korn, sukker og olieprodukter.

(124) Toldkreditter under FMS-ordningen er frit omsættelige og gyldige i en periode på 24 måneder fra datoen for udstedelsen af det relevante toldkreditdokument. De kan benyttes til at betale told på råmaterialer eller varer, der importeres efterfølgende, herunder også kapitalgoder.

(125) Toldkreditdokumentet udstedes i eksporthavnen, når eksporten eller afsendelsen af varerne har fundet sted. Hvis klageren fremlægger kopier af al relevant eksportdokumentation for myndighederne (f.eks. eksportordrer, fakturaer, forsendelsesdokumenter, bankbekræftelser), har de indiske myndigheder ingen skønsbeføjelse med hensyn til at indrømme toldkreditter.

(126) Fire af de kontrollerede eksporterende producenter anvendte denne ordning i undersøgelsesperioden.

(127) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde tre af de indiske eksporterende producenter i stikprøven gældende, at selv om de kunne komme i betragtning til fordelen, havde de ikke ansøgt om den i forbindelse med eksportsalget til Unionen, og at der derfor ikke kunne drages nogen konklusion med hensyn til deres udnyttelse af ordningen. De gjorde også gældende, at FMS-ordningen relaterer sig geografisk til lande, der ikke er medlemmer af Unionen, og derfor ikke kan udlignes af Unionen. I den henseende bekræftede kontrolbesøgene, at FMS-fordelen ansøgtes i forbindelse med eksport til tredjelande, da ordningen fortrinsvis vedrører eksport til tredjelande. De pågældende eksporterende producenter var dog ikke i stand til at tilbagevise hverken den måde, hvorpå ordningen gennemføres i praksis, jf. betragtning 123-125, eller at FMS-fordelen kan anvendes på den pågældende vare, da toldkreditter under FMS-ordningen er frit omsættelige og dermed kan benyttes til at betale told på råmaterialer eller varer, der importeres efterfølgende, herunder kapitalgoder. Nærmere bestemt kunne parten ikke tilbagevise, at de toldkreditter, der opnås under FMS-ordningen ved eksport til støtteberettigede tredjelande, kan benyttes til at udligne importafgifter, der skal betales på råmaterialer, som inkorporeres i den pågældende vare, der eksporteres til Unionen.

(128) Endelig bogføres disse fordele i virksomhedens regnskaber efter periodiseringsprincippet på datoerne for eksporttransaktionerne, hvilket viser, at retten til fordelen opstår på tidspunktet for eksporttransaktionen, og at der ikke er tvivl om, at den opnåede toldkredit vil blive benyttet på et senere tidspunkt. Denne påstand måtte derfor afvises.

d) Konklusion vedrørende FMS

(129) Ved FMS-ordningen ydes der subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En FMS-toldkredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den i sidste ende benyttes til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, de ellers ville have fået. Desuden medfører FMS-toldkreditten en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet.

(130) FMS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

(131) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Der findes ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke råmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. Eksportører er berettigede til FMS-fordele, uanset om de importerer råmaterialer

eller ej. For at opnå fordelen er det tilstrækkeligt, at en eksportør eksporterer varer; det skal ikke påvises, at der er blevet importeret råmaterialer. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, kan således stadig komme i betragtning til FMS-ordningen. Desuden kan en eksportør anvende FMS-toldkreditter til at importere kapitalgoder, selv om disse ikke er omfattet af anvendelsesområdet for tilladte toldgodtgørelsesordninger (jf. litra i) i bilag I til grundforordningen), da de ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(132) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden, og som den samarbejdsvillige eksporterende producent havde bogført som indtægter efter periodiseringsprincippet på tidspunktet for eksporttransaktionen. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(133) De i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargener i undersøgelsesperioden for de fire berørte virksomheder lå på henholdsvis 0,15 %, 0,19 %, 0,42 % og 0,63 %.

3.2.3. **Focus Product Scheme (FPS)**

a) Retsgrundlag

(134) Der findes en detaljeret beskrivelse af denne ordning i afsnit 3.15-3.17 i FTP 09-14 og i kapitel 3.9-3.11 i HOP I 09-14.

b) Støtteberettigelse

(135) I henhold til afsnit 3.15.2 i FTP 09-14 er eksportører af varer opført i tillæg 37D til HOP I 09-14 støtteberettigede under denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

(136) En eksportør af varer, der er opført i tillæg 37D til HOP I 09-14, kan ansøge om en toldkredit (Duty Credit Scrip) under FPS-ordningen svarende til 2 % eller 5 % af eksportens fob-værdi. Den pågældende undersøgte vare er opført i tabel 1 i tillæg 37D og berettiger til en toldkredit på 2 %.

(137) FPS-ordningen finder anvendelse efter eksport, dvs. at en virksomhed skal eksportere for at komme i betragtning til de pågældende fordele. Virksomheden indsender en onlineansøgning til den relevante myndighed sammen med kopier af eksportordren og fakturaen, bankens kvittering for betaling af ansøgningsgebyrer, kopi af forsendelsesdokumenterne og bankbekræftelse for modtaget betaling eller bevis for overførsel fra udlandet i tilfælde af en direkte handelstransaktion. Hvis den oprindelige kopi af forsendelsesdokumenterne og/eller bankbekræftelserne er blevet indsendt i forbindelse med en ansøgning om fordele under en anden ordning, kan virksomheden indsende kopier, som den selv har bekræftet, med angivelse af den myndighed, hvortil de originale dokumenter er blevet sendt. En onlineansøgning om FPS-kreditter kan maksimalt omfatte 50 forsendelsesdokumenter.

(138) Det blev konstateret, at FPS-kreditter i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder kan bogføres som indtægter efter periodiseringsprincippet, når eksportforpligtelsen er opfyldt. Kreditterne kan benyttes til at betale told på varer, der importeres efterfølgende, undtagen kapitalgoder og varer, som er underlagt importrestriktioner. Varer, der importeres under denne kreditordning, kan sælges på hjemmemarkedet (hvor de pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde. FPS-kreditter er frit omsættelige og gyldige i en periode på 24 måneder fra udstedelsesdatoen.

(139) Alle de fem kontrollerede eksporterende producenter anvendte denne ordning i undersøgelsesperioden.

(140) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde tre af de indiske eksporterende producenter i stikprøven gældende, at selv om de kunne komme i betragtning til fordelen, havde de ikke ansøgt om den, i det mindste ikke i forbindelse med visse eksporttransaktioner, og at der derfor ikke kan drages nogen konklusion med hensyn til deres udnyttelse af ordningen. De pågældende eksporterende producenter var dog ikke i stand til at tilbagevise hverken den måde, hvorpå ordningen gennemføres i praksis, jf. betragtning 123-125, eller at FPS-fordelen kan anvendes på den pågældende vare, da toldkreditter under FPS-ordningen er frit omsættelige og dermed kan benyttes til at betale told på råmaterialer eller varer, der importeres efterfølgende, herunder kapitalgoder. Endelig påpeges det endnu en gang, at disse fordele bogføres i virksomhedens regnskaber efter periodiseringsprincippet på datoerne for eksporttransaktionerne, hvilket viser, at retten til fordelen opstår på tidspunktet for eksporttransaktionen, og at der ikke er tvivl om, at den opnåede toldkredit vil blive benyttet på et senere tidspunkt.

d) Konklusion vedrørende FPS

(141) Ved FPS-ordningen ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En FPS-kredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den i sidste ende benyttes til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, de ellers ville have fået. Desuden medfører FPS-kreditten en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet.

(142) FPS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

(143) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), idet den ikke overholder de regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er navnlig ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og godtgørelsesbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Desuden findes der ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke råmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I samt bilag II og III til grundforordningen. Endelig er en eksportør berettiget til FPS-fordele, uanset om virksomheden importerer råmaterialer eller ej. For at opnå fordelen er det tilstrækkeligt, at en eksportør eksporterer varer; det skal ikke påvises, at der er blevet importeret råmaterialer. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, kan således stadig komme i betragtning til FPS-ordningen.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(144) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I den forbindelse var det opfattelsen, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt skal de indiske myndigheder give afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den FPS-godtgørelse, som ydes for den pågældende eksporttransaktion, har de indiske myndigheder ingen skønsbeføjelse med hensyn til at indrømme subsidiet eller ej. I betragtning af ovenstående anses det for passende at betragte fordelen ved FPS-ordningen som summen af de godtgørelser, der er opnået for alle eksporttransaktioner, der fandt sted under denne ordning i undersøgelsesperioden.

(145) I tilfælde, hvor der var fremsat berettigede krav herom, blev gebyrer, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidiet, fratrukket de således beregnede godtgørelser for at nå frem til subsidiebeløbet som tæller, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a). Dette subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(146) De i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargener i undersøgelsesperioden for de fem berørte virksomheder lå på henholdsvis 1,59 %, 1,75 %, 1,77 %, 1,85 % og 1,95 %.

3.2.4. **Duty Drawback Scheme (DDS)**

a) Retsgrundlag

(147) Der findes en detaljeret beskrivelse af DDS-ordningen i Custom & Central Excise Duties Drawback Rules, 1995, med efterfølgende ændringer.

b) Støtteberettigelse

(148) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

(149) En støtteberettiget eksportør kan anmode om et godtgørelsesbeløb, der beregnes som en procentdel af fob-værdien af de varer, der eksporteres under denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat godtgørelsessatser for en række varer, herunder den pågældende vare. De er fastsat på grundlag af den gennemsnitlige mængde eller værdi af de materialer, der anvendes som råmaterialer ved fremstilling af en vare, og den gennemsnitlige told, der betales på råmaterialer. De anvendes, uanset om der rent faktisk er betalt importafgifter eller ej. DDS-satsen for den pågældende vare i undersøgelsesperioden var på 3 % af fob-værdien indtil den 9. oktober 2012, 2,1 % mellem den 10. oktober 2012 og den 20. september 2013 og 1,7 % fra den 21. september 2013.

(150) For at komme i betragtning til fordelene under denne ordning skal en virksomhed eksportere. Når forsendelsesoplysningerne er indlæst i toldserveren (ICEGATE), fremgår det, at eksporten finder sted under DDS-ordningen, og DDS-beløbet fastsættes endegyldigt. Når transportvirksomheden har indgivet Export General Manifest (EGM), og toldmyndighederne har sammenlignet dette dokument med oplysningerne i forsendelsesdokumentet og fundet det tilfredsstillende, er alle betingelser opfyldt for at godkende udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, enten direkte til eksportørens bankkonto eller pr. bankanvisning.

(151) Eksportøren skal også fremlægge bevis for, at de eksporterede varer er blevet betalt, ved hjælp af en bankbekræftelse (bank realisation certificate). Denne bekræftelse kan fremlægges efter udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, men de indiske myndigheder kræver beløbet tilbagebetalt, hvis eksportøren ikke fremlægger bankbekræftelsen inden for en bestemt frist.

(152) Godtgørelsesbeløbet kan anvendes til et hvilket som helst formål.

(153) Det blev konstateret, at toldgodtgørelsesbeløbet i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder kan bogføres som indtægter efter periodiseringsprincippet, når eksportforpligtelsen er opfyldt.

(154) To af de kontrollerede eksporterende producenter anvendte DDS-ordningen i undersøgelsesperioden.

d) Konklusion vedrørende DDS

(155) Ved DDS-ordningen ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2. Den såkaldte toldgodtgørelse er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den har form af en direkte overførsel af midler fra de indiske myndigheder. Desuden medfører toldgodtgørelsen en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet på vilkår, der ikke kan opnås på markedet.

(156) Toldgodtgørelsessatsen ved eksport fastsættes af de indiske myndigheder for hver enkelt vare. Men selv om subsidiet omtales som en toldgodtgørelse, har ordningen ikke karakter af en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Kontantudbetalingen til eksportøren er ikke knyttet til importafgifter på råmaterialer, der faktisk er betalt, og den er ikke en toldkredit til udligning af importafgifter på tidligere eller fremtidig import af råmaterialer.

(157) Dette bekræftes i de indiske myndigheders cirkulære nr. 24/2001, hvoraf det klart fremgår, at toldgodtgørelsessatserne ikke har nogen relation til det faktiske råmaterialeforbrugsmønster og den faktiske indvirkning på en bestemt eksportørs råmaterialer eller individuelle forsendelser, og at de regionale myndigheder ikke skal forlange bevis for de afgifter, der faktisk er betalt på importerede eller indenlandske råmaterialer, når eksportørerne indsender deres anmodninger om godtgørelse.

(158) Udbetalingen, der tager form af en direkte overførsel af midler fra de indiske myndigheder som følge af eksport foretaget af eksportører, må betragtes som et direkte tilskud fra de indiske myndigheder, betinget af eksportresultater, og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

(159) Ud fra ovenstående konkluderes det, at DDS-ordningen er udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(160) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I den forbindelse var det opfattelsen, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt skal de indiske myndigheder udbetale godtgørelsesbeløbet, der udgør et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den godtgørelse, som ydes for den pågældende eksporttransaktion, har de indiske myndigheder ingen skønsbeføjelse med hensyn til at indrømme subsidiet eller ej. I betragtning af ovenstående anses det for passende at betragte fordelen ved DDS-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der er opnået for alle eksporttransaktioner, der har fundet sted under denne ordning i undersøgelsesperioden.

(161) Disse subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(162) På denne baggrund er de i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargener i undersøgelsesperioden for de to berørte virksomheder på henholdsvis 0,24 % og 2,12 %.

3.2.5. **Advance Authorisation Scheme (AAS)**

a) Retsgrundlag

(163) Der findes en detaljeret beskrivelse af ordningen i afsnit 4.1.1-4.1.14 i FTP 09-14 og i kapitel 4.1-4.30 i HOP I 09-14.

b) Støtteberettigelse

(164) AAS-ordningen består af seks delordninger, der er beskrevet nærmere i betragtning 165. Disse delordninger er forskellige, bl.a. med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører med tilknyttede underleverandører (producenter) er støtteberettigede under AAS-delordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettigede under AAS-delordningen for mellemleverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport«, jf. afsnit 8.2 i FTP 09-14, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder, er støtteberettigede under AAS-delordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Endelig er mellemleverandører til producent-eksportører berettigede til fordelene i forbindelse med transaktioner ligestillet med eksport under delordningerne for attester til forudgående frigivelse (i det følgende benævnt »Advance Release Orders« eller »ARO«) og løbende indenlandsk remburs.

c) Praktisk gennemførelse

(165) Der kan udstedes forhåndstilladelse for:

a) fysisk eksport: Dette er den vigtigste delordning. Den muliggør toldfri import af råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. I licensen er angivet et importkontingent og forpligtelsen til at eksportere, samt hvilken type eksportvare det drejer sig om

b) årligt behov: En sådan tilladelse er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske produkter og hertil knyttede varer). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes ud fra tidligere eksportresultater — toldfrit importere råmaterialer, der skal benyttes til fremstilling af en af de varer, der henhører under en sådan varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere de færdige varer, der henhører under varegruppen, og hvortil der er anvendt sådanne toldfri råmaterialer

c) mellemleverancer: Denne delordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Den producent-eksportør, der fremstiller mellemproduktet, kan toldfrit importere råmaterialer og med henblik herpå opnå en forhåndstilladelse for mellemleverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare

d) transaktioner ligestillet med eksport: Denne delordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige ved fremstillingen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i afsnit 8.2, litra b)-f), og litra g), i) og j), i FTP 09-14. Ifølge de indiske myndigheder forstås ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. Flere kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. vareleverancer til eksportorienterede virksomheder eller til virksomheder i særlige økonomiske områder (SEZ)

e) attester til forudgående frigivelse (ARO): En indehaver af en forhåndstilladelse, der ønsker at købe råmaterialer hos indenlandske kilder i stedet for at importere dem, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse. I sådanne tilfælde godkendes forhåndstilladelserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til fordel for den indenlandske leverandør ved leveringen af de derpå anførte varer. Påtegnelsen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport, jf. afsnit 8.3 i FTP 09-14 (dvs. forhåndstilladelse for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution ved transaktioner ligestillet med eksport og refusion af endelige punktafgifter). Ved ARO-mekanismen ydes der refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb refunderes til den endelige eksportør i form af toldgodtgørelse eller -refusion. Der kan refunderes skatter og afgifter for både indenlandske og importerede råmaterialer

f) løbende indenlandsk remburs: Denne delordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndstilladelse. Indehaveren af en forhåndstilladelse kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken validerer tilladelsen til direkte import udelukkende for den værdi og de varemængder, der købes indenlandsk i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport, jf. afsnit 8.3 i FTP 09-14 (dvs. forhåndstilladelse for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution ved transaktioner ligestillet med eksport og refusion af endelige punktafgifter).

(166) Tre kontrollerede virksomheder opnåede indrømmelser i undersøgelsesperioden under AAS-ordningen i forbindelse med den pågældende vare. Disse virksomheder gjorde brug af de i betragtning 165, litra a), d) og e), omhandlede delordninger. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om de øvrige, uudnyttede delordninger er udligningsberettigede.

(167) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er indehavere af forhåndstilladelser retligt forpligtede til at føre et korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer og varer købt på hjemmemarkedet i et nærmere angivet format (kapitel 4.26 og 4.30 i HOP I 09-14 samt tillæg 23 hertil), dvs. et register over det faktiske forbrug. Dette register skal kontrolleres af en ekstern statsautoriseret revisor, som udsteder en attest, hvoraf det fremgår, at de foreskrevne registre og relevante fortegnelser er blevet gennemgået, og at de oplysninger, der er fremlagt i henhold til tillæg 23, er sandfærdige og korrekte i alle henseender.

(168) Med hensyn til forhåndstilladelser for fysisk eksport, jf. betragtning 165, litra a), som to kontrollerede virksomheder gjorde brug af i undersøgelsesperioden, fastsætter de indiske myndigheder den mængde og værdi, som er omfattet af importkontingentet og eksportforpligtelsen, og dette fremgår af tilladelsen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på forhåndstilladelsen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den importmængde, der er tilladt i henhold til AAS-ordningen, fastsættes af de indiske myndigheder på grundlag af de såkaldte standard input/output-normer (SION-normer), som findes for de fleste varer, herunder den pågældende vare.

(169) De importerede råmaterialer er ikke omsættelige og skal bruges til fremstilling af den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder).

(170) I forbindelse med undersøgelsen blev det fastslået, at de indiske myndigheders kontrolkrav ikke blev opfyldt i praksis.

(171) Kun én af de to kontrollerede virksomheder, der gjorde brug af denne delordning, førte et produktions- og forbrugsregister. Forbrugsregistret gjorde det dog ikke muligt at kontrollere, hvilke råmaterialer der var forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder. Hvad angår ovennævnte kontrolkrav havde virksomhederne ingen optegnelser som bevis for, at den eksterne revision af forbrugsregistret havde fundet sted. Kort sagt konkluderes det, at de undersøgte eksportører ikke var i stand til at påvise, at de relevante FTP-bestemmelser var blevet overholdt.

(172) Med hensyn til forhåndstilladelser i forbindelse med attester til forudgående frigivelse, jf. betragtning 165, litra e), som én kontrolleret virksomhed gjorde brug af i undersøgelsesperioden, fastsættes den importmængde, der tillades under denne ordning, som en procentdel af mængden af eksporterede færdige varer. I forhåndslicenserne opgøres den tilladte import i mængde eller værdi. I begge tilfælde fastsættes de satser, der anvendes til at beregne de tilladte toldfrie indkøb, for de fleste varers vedkommende, herunder for den vare, der er omfattet af denne undersøgelse, efter SION-normerne. De råmaterialer, der angives i forhåndslicenserne, er de varer, der anvendes ved fremstillingen af den pågældende eksporterede færdige vare.

(173) En forhåndslicensindehaver, der ønsker at købe råmaterialer hos indenlandske kilder i stedet for at importere dem, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse. I sådanne tilfælde godkendes forhåndslicenserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til fordel for leverandøren ved leveringen af de derpå anførte varer. Påtegnelsen af attesten til forudgående frigivelse giver leverandøren ret til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport såsom eksportrestitution og refusion af de såkaldte endelige punktafgifter.

(174) I forbindelse med undersøgelsen blev det fastslået, at de indiske myndigheders kontrolkrav ikke blev opfyldt i praksis.

(175) Med hensyn til forhåndstilladelser for transaktioner ligestillet med eksport, jf. betragtning 165, litra d), som én kontrolleret virksomhed gjorde brug af i undersøgelsesperioden, fastsætter de indiske myndigheder den mængde og værdi, som er omfattet af importkontingentet og eksportforpligtelsen, og dette fremgår af tilladelsen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på tilladelsen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den importmængde, der er tilladt under denne ordning, fastsættes af de indiske myndigheder efter SION-normerne.

(176) Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af tilladelsen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder).

(177) Det blev fastslået, at der ikke var nogen forbindelse mellem de importerede råmaterialer og de eksporterede færdige varer. Herudover blev det konstateret, at ansøgeren ikke førte det i betragtning 167 omhandlede forbrugsregister, som kunne kontrolleres af en ekstern revisor, selv om dette er obligatorisk. Til trods for, at dette krav ikke var overholdt, opnåede ansøgeren de fordele, der er forbundet med AAS-ordningen.

d) Konklusion vedrørende AAS

(178) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, dvs., at den udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den reducerer de toldindtægter, som de ellers ville have haft, og medfører en fordel for de undersøgte eksportører ved at forbedre deres likviditet.

(179) Alle de delordninger, der her er tale om, er klart retligt betingede af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a). Hvis en virksomhed ikke forpligter sig til at eksportere, kan den ikke opnå fordele under denne ordning.

(180) Ingen af de delordninger, der her er tale om, kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke reglerne i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. De indiske myndigheder anvendte ikke nogen kontrolordning eller -procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (jf. del II, punkt 4, i bilag II til grundforordningen og, for substitutionsgodtgørelsesordningers vedkommende, del II, punkt 2, i bilag III til grundforordningen). Det vurderes desuden, at SION-normerne for den pågældende vare ikke var tilstrækkelig præcise og ikke i sig selv kan udgøre en ordning til kontrol af det faktiske forbrug, fordi disse standardnormer er udformet således, at de ikke giver de indiske myndigheder mulighed for at kontrollere tilstrækkelig præcist, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i produktionen til eksport. Herudover foretog de indiske myndigheder ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være påkrævet, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (jf. del II, punkt 5, i bilag II og del II, punkt 3, i bilag III til grundforordningen).

(181) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde en indisk eksporterende producent i stikprøven gældende, at ordningen ikke burde udlignes, da virksomheden opfyldte sin retlige forpligtelse med hensyn til den uafhængige revision af registret over forbrug af råmaterialer, og at dette burde betragtes som en fyldestgørende kontrol for de indiske myndigheder. Dette ræsonnement kan ikke accepteres. De indiske myndigheders kontrol må ikke forveksles med de forpligtelser, der påhviler virksomhederne. Kontrolbesøget bekræftede, at den kontrolordning, de indiske myndigheder har indført, ikke opfylder bestemmelserne i del II, punkt 4, i bilag II til grundforordningen. Denne påstand måtte derfor afvises.

(182) Samme part gjorde gældende, at sammenlægning af licenser er lovligt i Indien, og at virksomheden ikke måtte forfordeles ved, at man ved beregningen af subsidiemargenen benyttede den samlede eksportomsætning i stedet for omsætningen af den pågældende vare. Hvorvidt sammenlægning af licenser er lovligt i Indien, er imidlertid irrelevant i denne sammenhæng. Undersøgelsen viste, at som følge af sammenlægningen kunne de licenser, der svarer til PSF, ikke identificeres på en fornuftig måde. Man var derfor nødt til at anvende fordelen på et overordnet niveau, ikke på PSF-niveau, ved beregningen af subsidiemargenen, da de kontrollede oplysninger ikke muliggjorde en korrekt identificering af de råmaterialer, der udelukkende anvendtes til PSF (blandt dem, som også var blevet anvendt til fremstilling af andre varer). Denne påstand måtte derfor afvises.

(183) De i betragtning 165, litra a), d) og e), omhandlede delordninger er derfor udligningsberettigede.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(184) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, består den udligningsberettigede fordel i eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råmaterialer. I den forbindelse skal det bemærkes, at det ikke er fastsat i grundforordningen, at det kun er eftergivelse af for store afgiftsbeløb, der kan udlignes. I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra i) i bilag I til grundforordningen kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i dette tilfælde. Hvis det ikke påvises, at der findes en passende overvågningsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og man anvender den normale regel om, at det er de ikke-betalte afgifter (indtægter, der er givet afkald på), som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af del II i bilag II og del II i bilag III til grundforordningen, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne for store eftergivelser. Tværtimod skal den undersøgende myndighed i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, om der foreligger tilstrækkelige beviser til at tilbagevise, at den kontrolordning, der angiveligt findes, er hensigtsmæssig.

(185) Subsidiebeløbet for de virksomheder, der gjorde brug af AAS-ordningen, blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de råmaterialer, der var importeret under delordningen i undersøgelsesperioden (tæller). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der var fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til eksportomsætningen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(186) De i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargener i undersøgelsesperioden for de tre berørte virksomheder lå på henholdsvis 0,11 %, 1,89 % og 4,31 %.

3.2.6. **Duty Free Imports Authorisation (DFIA)**

a) Retsgrundlag

(187) Der findes en detaljeret beskrivelse af DFIA-ordningen i afsnit 4.2.1-4.2.47 i FTP 09-14 og i afsnit 4.31-4.36 i HOP I 09-14.

b) Støtteberettigelse

(188) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

(189) DFIA-ordningen finder anvendelse før og efter eksporten og giver mulighed for toldfri import af de varer, der er beskrevet i SION-normerne, men skal i tilfælde af omsættelige DFIA-fordele ikke nødvendigvis anvendes til fremstilling af den eksporterede vare.

(190) DFIA-ordningen omfatter kun import af råmaterialer, som er omfattet af SION-normerne. Importrettighederne er begrænset til den mængde og værdi, der er anført i SION-normerne, men kan dog efter anmodning revideres af de regionale myndigheder.

(191) Eksportforpligtelsen er underlagt kravet om en værdiforøgelse på mindst 20 %. Eksporten kan finde sted forud for udstedelsen af DFIA-tilladelsen, og importrettighederne fastsættes da i forhold til den forventede eksport.

(192) Når eksportforpligtelsen af opfyldt, kan eksportøren anmode om ret til at omsætte DFIA-tilladelsen, hvilket i praksis er ensbetydende med en tilladelse til at sælge licensen til toldfri import på markedet.

(193) Én af de kontrollerede eksporterende producenter anvendte DFIA-ordningen i undersøgelsesperioden.

d) Konklusion vedrørende DFIA

(194) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Den udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den reducerer de toldindtægter, som de ellers ville have haft, og medfører en fordel for de undersøgte eksportører ved at forbedre deres likviditet.

(195) DFIA-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

(196) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. Det drejer sig navnlig om følgende forhold: i) Den giver mulighed for efterfølgende refusion eller godtgørelse af importafgifter på råmaterialer, der forbruges i produktionsprocessen ved fremstillingen af en anden vare; ii) der findes ingen kontrolordning eller -procedure til at fastslå, om der er forbrugt råmaterialer i produktionsprocessen ved fremstillingen af den eksporterede vare, og i givet fald hvilke, eller om der har været tale om en for stor fordel, jf. litra i) i bilag I samt bilag II og III til grundforordningen; og iii) det forhold, at certifikaterne/tilladelserne er omsættelige, betyder, at en eksportør, der indrømmes en fordel under DFIA-ordningen, ikke er forpligtet til faktisk at anvende certifikatet til at importere råmaterialer.

(197) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde en indisk eksporterende producent i stikprøven gældende, at den kontrolordning, der findes i Indien, er rimelig, effektiv og i overensstemmelse med handelspraksis i Indien, og at »hovedbegrundelsen« for at udligne ordningen dermed bortfalder. I modsætning til det hævdede kunne undersøgelsen ikke bekræfte, at Indiens kontrolordning gør det muligt at kontrollere, om der er forbrugt råmaterialer i produktionsprocessen ved fremstillingen af den eksporterede vare, og i givet fald hvilke, eller om der har været tale om en for stor fordel, jf. litra i) i bilag I samt bilag II og III til grundforordningen. Desuden afviste producenten ikke, at ordningen giver mulighed for efterfølgende refusion eller godtgørelse af importafgifter på råmaterialer, der forbruges ved fremstillingen af en anden vare, eller at det forhold, at certifikaterne/tilladelserne er omsættelige, betyder, at en eksportør, der indrømmes en fordel under DFIA-ordningen, ikke er forpligtet til faktisk at anvende certifikatet til at importere råmaterialer. Denne påstand måtte derfor afvises.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(198) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, består den udligningsberettigede fordel i eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råmaterialer. I den forbindelse skal det bemærkes, at det ikke er fastsat i grundforordningen, at det kun er eftergivelse af for store afgiftsbeløb, der kan udlignes.

(199) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra i) i bilag I til grundforordningen kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i dette tilfælde. Hvis det ikke påvises, at der findes en passende overvågningsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og man anvender den normale regel om, at det er de ikke-betalte afgifter (indtægter, der er givet afkald på), som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af del II i bilag II og del II i bilag III til grundforordningen, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne for store eftergivelser. Tværtimod skal den undersøgende myndighed i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, om der foreligger tilstrækkelige beviser til at tilbagevise, at den kontrolordning, der angiveligt findes, er hensigtsmæssig.

(200) Subsidiebeløbet for de virksomheder, der gjorde brug af DFIA-ordningen, blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de råmaterialer, der var importeret under delordningen i undersøgelsesperioden (tæller). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der var fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til eksportomsætningen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(201) Den i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargen i undersøgelsesperioden for den eneste berørte virksomhed lå på 4,95 %.

3.2.7. **Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS)**

a) Retsgrundlag

(202) Der findes en detaljeret beskrivelse af EPCGS-ordningen i kapitel 5 i FTP 09-14 og i kapitel 5 i HOP I 09-14.

b) Støtteberettigelse

(203) Producent-eksportører, forhandler-eksportører med tilknyttede underleverandører (producenter og tjenesteydere) kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

(204) Forudsat at en virksomhed forpligter sig til at eksportere, har den lov til at importere (nye og indtil ti år gamle brugte) kapitalgoder til en nedsat toldsats. Med henblik herpå udsteder de indiske myndigheder efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Ved denne ordning er der fastsat en reduceret importafgiftssats på 3 % på alle kapitalgoder, der importeres under ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede kapitalgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for et bestemt tidsrum. I henhold til FTP 09-14 kan der importeres kapitalgoder til nultold under EPCGS, men i så fald er tidsfristen for indfrielse af eksportforpligtelsen kortere.

(205) EPCGS-licensindehaveren kan også købe kapitalgoderne på hjemmemarkedet. I så fald kan den indenlandske producent af kapitalgoder benytte fordelen til toldfrit at importere de dele, der er nødvendige til at fremstille de pågældende kapitalgoder. Alternativt kan den indenlandske producent gøre krav på fordelen ved transaktioner ligestillet med eksport ved levering af kapitalgoder til en EPCGS-licensindehaver.

(206) Det blev konstateret, at de tre virksomheder i stikprøven havde opnået indrømmelser under EPCGS-ordningen, som kunne henføres til den pågældende vare, i undersøgelsesperioden.

d) Konklusion vedrørende EPCGS

(207) Ved EPCGS-ordningen ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Toldnedsættelsen udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som de ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet.

(208) EPCGS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater, da de pågældende licenser ikke kan opnås uden en forpligtelse til at eksportere. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

(209) EPCGS kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Sådanne tilladte ordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, omfatter ikke kapitalgoder, da disse ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(210) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke-betalte told på importerede kapitalgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder i den pågældende erhvervsgren. Subsidiebeløbet i undersøgelsesperioden blev derefter beregnet ved at dele det samlede ikke-betalte toldbeløb med afskrivningsperioden. Det således beregnede beløb, der henregnes til undersøgelsesperioden, er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode for at opnå den fulde værdi af fordelen over tid. Markedsrenten i undersøgelsesperioden i Indien blev anset for passende til dette formål. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidiet, fratrukket for at nå frem til subsidiebeløbet som tæller, når der blev fremsat berettigede krav herom.

(211) Dette subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, fordelt i forhold til eksportomsætningen i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(212) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede to indiske eksporterende producenter i stikprøven om en fornyet gennemgang af beregningen af subsidiebeløbet. De gjorde gældende, at en EPCG-licens kan blive gjort ugyldig og give anledning til indkøb af kapitalgoder på hjemmemarkedet, hvor der vil skulle betales punktafgifter (Central Excise duty). I den forbindelse blev der dog ikke henvist til nogen specifikke ugyldiggjorte licenser. Dette emne var heller ikke blevet taget op i forbindelse med undersøgelsen, hvilket ville have muliggjort en egentlig efterprøvning af denne påstand. Under alle omstændigheder blev afgørelsen om subsidiebeløbet baseret på virksomhedens kontrollerede optegnelser over råmaterialer indkøbt under ordningen. Denne påstand måtte derfor afvises.

(213) De i forbindelse med denne ordning konstaterede subsidiemargener i undersøgelsesperioden for de tre berørte virksomheder lå på henholdsvis 0,37 %, 0,40 % og 0,46 %.

3.2.8. **Package Scheme of Incentives**

a) Retsgrundlag

(214) For at fremme udbredelsen af industrier til mindre udviklede egne har myndighederne i Maharashtra siden 1964 begunstiget nyoprettede virksomheder i områder under udvikling i delstaten i henhold til en ordning, der er almindeligt kendt som »incitamentspakkeordningen«. Ordningen er blevet ændret flere gange siden indførelsen, og de versioner, der vedrører den nuværende undersøgelse, er 2001- og 2007-versionerne. Package Scheme of Incentives fra 2001 er dateret 31. marts 2001 og har resolutionsnr. IDL-1021/(CR-73)/IND-8. Package Scheme of Incentives fra 2007 er dateret 30. marts 2007 og har resolutionsnr. PSI-1707/(CR-50)/IND-8.

b) Støtteberettigelse

(215) I ovennævnte resolutioner er opført de kategorier af erhvervsgrene og virksomheder, der kan komme i betragtning til incitamenter.

c) Praktisk gennemførelse

(216) For at fremme udbredelsen af industrier til mindre udviklede områder har myndighederne i Maharashtra indført en incitamentpakke for nye eller ekspanderende industrivirksomheder, der etablerer sig i områder under udvikling i delstaten Maharashtra. I bilag I til den pågældende resolution er opført de områder af delstaten, der er omfattet af ordningen. Der kan dog ikke gøres krav på incitamenterne under 2007-ordningen, medmindre der er udstedt et »støtteberettigelsescertifikat« i henhold til ordningen og støttemodtageren opfylder bestemmelserne/betingelserne i certifikatet. Støtteberettigelsescertifikatet udstedes af gennemførelsesagenturet (Implementing Agency), der er et statsligt organ, med virkning fra den dato, hvor støttemodtageren (også benævnt den støtteberettigede virksomhed) påbegynder den kommercielle produktion.

(217) PSI består af en række delordninger, hvoraf følgende to medførte fordele for to kontrollerede eksporterende producenter i undersøgelsesperioden:

— Electricity Duty Exemption (EDE)

— Industrial Promotion Subsidy (IPS)

(218) EDE indrømmes støtteberettigede nye virksomheder, der oprettes i nærmere bestemte områder for en i støtteberettigelsescertifikaterne fastsat periode. I det aktuelle tilfælde er de to eksporterende producenter fritaget for betaling af elafgift i henholdsvis 9 og 7 år. I andre dele af delstaten er 100 % eksportorienterede virksomheder og virksomheder inden for informationsteknologi og bioteknologi fritaget for betaling af elafgift i en periode på 10 år.

(219) Det blev i forbindelse med undersøgelsen konstateret, at én eksporterende producent i Maharashtra var fritaget for elafgift i henhold til delordningen i undersøgelsesperioden.

(220) IPS giver støttemodtageren ret til et subsidie svarende til en procentdel på mellem 75 % og 100 % af det støtteberettigede investeringsbeløb minus de fordele, der er opnået i forbindelse med andre PSI-delordninger, f.eks. EDE. Fordelen gives over en periode, der er fastsat i støtteberettigelsescertifikatet, og kan ikke overstige det beløb, der er betalt i moms til delstaten Maharashtra i samme periode. De støtteberettigede investeringer er kapitaludgifter til bygninger, anlæg og maskiner.

(221) Det blev i forbindelse med undersøgelsen konstateret, at to eksporterende producenter i Maharashtra havde benyttet sig af IPS-delordningen.

(222) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde to indiske eksporterende producenter i stikprøven gældende, at IPS-delordningen, som tilbydes af myndighederne i Maharashtra, ikke finder anvendelse på fremstilling, produktion eller eksport af PSF, hverken direkte eller indirekte, og at fordelen afhænger af det beløb, der er betalt i lokale afgifter. De gjorde endvidere gældende, at formålet med ordningen ikke er at begunstige eksporterende producenter, men at kompensere for de omkostninger, der påløber som følge af regionens tilbagestående, og at ordningen derfor ikke kan udlignes. Herudover hævdede de, at ordningen burde betragtes som et kapitaltilskud snarere end som et tilbagevendende subsidie, og at den samlede opnåede fordel burde fordeles over den normale afskrivningsperiode for den subsidierede kapital. I den forbindelse viste undersøgelsen som nævnt i betragtning 220, at tilskuddet udbetales på årsbasis for de støtteberettigede investeringer, som er udgifter til bygninger, anlæg og maskiner. Disse investeringer er direkte knyttet til PSF. Det forhold, at det årlige beløb, der kan anmodes om, er begrænset af, hvor meget der er betalt i lokale afgifter til myndighederne i Maharashtra i samme periode, ændrer ikke i sig selv ved det forhold, at den årlige fordel, myndighederne i Maharashtra tilbyder, udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, som medfører en fordel for de undersøgte eksporterende producenter. Endelig har det årligt udbetalte tilskud ikke karakter af et kapitaltilskud, selv om udbetalingen finder sted som følge af en investering i kapitalgoder. Denne påstand måtte derfor afvises.

d) Konklusion vedrørende EDE og IPS

(223) Begge delordninger er subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i) og artikel 3, stk. 2, dvs. at de udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder og har medført en fordel for de undersøgte eksportører.

(224) Disse subsidiedelordninger er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 3, idet den lovgivning, i henhold til hvilken den bevilgende myndighed udøver sin virksomhed, har begrænset adgangen til denne ordning til et begrænset antal virksomheder i et bestemt geografisk område.

(225) Subsidiet bør derfor betragtes som udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(226) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden i forbindelse med den pågældende vare. Dette beløb (tæller) blev i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den eksporterende producents samlede omsætning af den pågældende vare i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet på grundlag af de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(227) Den i forbindelse med EDE-delordningen konstaterede subsidiemargen for den eneste virksomhed, der benyttede sig af ordningen, lå på 0,31 %.

(228) Den i forbindelse med IPS-delordningen konstaterede subsidemargen i undersøgelsesperioden for de berørte virksomheder lå på henholdsvis 1,03 % og 1,91 %.

3.2.9. **Udligningsberettigede subsidiebeløb**

(229) På grundlag af de konstaterede forhold blev det samlede udligningsberettigede subsidebeløb for de kontrollerede eksporterende producenter, udtrykt i værdi, fastsat til mellem 4.16 % og 7,65 %, jf. nedenstående tabel.

Tabel 1

Udligningsberettigede subsidiebeløb — Indien

(%)

Ordning / Virksomhed	FMS	FPS	DDS	AAS	DFIA	EPCGS	PSI/EDE	PSI/IPS	I alt
Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd.	0,42	1,77	—	—	—	—	0,31	1,91	**4,41**
Ganesha Ecosphere Ltd.	—	1,95	0,24	0,11	4,95	0,40	—	—	**7,65**
Indo Rama Synthetics Ltd.	0,15	1,75	—	1,89	—	0,37	—	1,03	**5,19**
Polyfibre Industries Pvt. Ltd.	0,19	1,85	2,12	—	—	—	—	—	**4,16**
Reliance Industries Limited	0,63	1,59	—	4,31	—	0,46	—	—	**6,99**

3.3. VIETNAM

3.3.1. **Generelt**

(230) På grundlag af oplysningerne i klagen og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema undersøgtes følgende ordninger, igennem hvilke de offentlige myndigheder i Vietnam angiveligt havde ydet subsidier:

A. statslige præferencelån til PSF-industrien fra statsejede banker, statsstyring af private banker og rentestøtte

B. statsejede virksomheders levering af varer til PSF-industrien mod utilstrækkeligt vederlag

C. statslig indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag og andre jordrelaterede fordele

D. ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

E. ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

F. fremskyndet afskrivning af faste aktiver

G. andre subsideordninger, herunder ordninger under statslige, regionale og lokale myndigheder.

(231) Kommissionen undersøgte samtlige de ordninger, der ifølge klagen fandt anvendelse. For hver ordning blev det undersøgt, om det i henhold til grundforordningens artikel 3 kunne påvises, at de vietnamesiske myndigheder havde ydet et finansielt bidrag, og at de eksporterende producenter derved havde opnået en fordel. Det fremgik af undersøgelsen, at den i dette tilfælde konstaterede fordel ligger under den gældende bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 5 ([4]). Det anses derfor ikke for nødvendigt at træffe afgørelse om, hvorvidt de enkelte ordninger er udligningsberettigede.

(232) Af hensyn til klarheden og gennemsigtigheden beskrives ordningerne og de tilsvarende subsidiemargener for de enkelte virksomheder dog nærmere i det følgende, uanset om subsidierne anses for at være udligningsberettigede eller ej. Fordelene blev beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6.

3.3.2. **Specifikke subsidieordninger**

Subsidieordninger, der ikke blev anvendt af de vietnamesiske eksporterende producenter i undersøgelsesperioden

(233) Det blev i forbindelse med undersøgelsen konstateret, at følgende ordninger ikke var blevet anvendt af de undersøgte vietnamesiske eksporterende producenter:

a) statsejede virksomheders levering af varer til PSF-industrien mod utilstrækkeligt vederlag

b) fremskyndet afskrivning af faste aktiver

c) andre subsideordninger, herunder ordninger under statslige, regionale og lokale myndigheder.

(234) Specielt med hensyn til statsejede virksomheders levering af varer til PSF-industrien mod utilstrækkeligt vederlag gik påstanden i klagen på, at de vietnamesiske producenter købte PTA/MEG, der kan anvendes som det vigtigste råmateriale til fremstilling af PSF, til subsidierede priser. Undersøgelsen viste imidlertid, at ingen af de undersøgte eksporterende producenter anvendte PTA/MEG som deres vigtigste råmateriale, men at de alle i stedet brugte genanvendte PET-flasker eller flaske-PET i flager.

(235) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede klageren, at Kommissionen kun havde foretaget en delvis analyse af en af disse subsidieordninger, nemlig levering af PTA/MEG til subsidierede priser. For så vidt angår denne ordning gjorde klageren gældende, at den måde, hvorpå stikprøven var udformet, og det forhold, at store vietnamesiske PSF-producenter ikke var omfattet af undersøgelsen, påvirkede afgørelsen vedrørende denne ordning. Klageren nævnte også andre påståede subsidieordninger i Vietnam, som der var indgivet oplysninger om i klagen.

(236) Som forklaret af Kommissionen i betragtning 32-34 og 42 var det ikke nødvendigt med en stikprøveudtagning for Vietnam, da samtlige vietnamesiske eksporterende producenter gav udtryk for samarbejdsvilje og svarene fra de tre samarbejdsvillige producenter dækkede over 99 % af importen fra Vietnam. Klagerens argumenter vedrørende stikprøveudtagningen er derfor ikke relevante for resultaterne af undersøgelsen. Desuden anfægter det forhold alene, at der findes andre store PSF-producenter i Vietnam, ikke som sådan de samarbejdsvillige eksporterende producenters repræsentativitet. Kommissionen bekræfter, at den bestræbte sig på at indhente oplysninger og svar vedrørende alle de ordninger, der ifølge klagen fandt anvendelse, herunder dem, som klageren nævnte i bemærkningerne til fremlæggelsen af oplysninger, men det blev konstateret, at disse ordninger ikke anvendes af de samarbejdsvillige eksportører. Kommissionen fremlagde oplysninger om leveringen af PTA/MEG, da især denne ordning blev fremhævet i klagen med påstand om, at den kunne give modtagerne et betydeligt udligningsberettiget subsidie.

Subsidieordninger, der blev anvendt af de undersøgte vietnamesiske eksporterende producenter i undersøgelsesperioden

(237) Nedenstående ordninger blev konstateret anvendt af de undersøgte vietnamesiske eksporterende producenter i undersøgelsesperioden.

([4]) Se fodnote 3.

3.3.3. **Præferencelån**

3.3.3.1. *Rentestøtte efter investering ydet af Vietnam Development Bank*

(238) Vietnam Development Bank (VDB) er en statsejet, politisk styret bank, oprettet i 2006 i henhold til afgørelse No 108/2006/QD-TTg med henblik på gennemførelse af landets politikker for investeringslån i udviklingsøjemed og eksportkredit. I undersøgelsesperioden forvaltede VDB en ordning med rentestøtte til visse lån fra forretningsbanker. I den forbindelse havde virksomhederne i koncernen Thai Binh Group kontrakter med VDB vedrørende støtte til lån fra BIDV og Vietcom Bank.

(239) Retsgrundlaget for denne ordning er dekret No 75/2011/ND-CP af 30. august 2011, der afløser dekret No 151/2006/ND-CP, dekret No 106/2008/ND-CP og dekret No 106/2004 ND-CP. For kontrakter undertegnet inden anvendelsen af dekret No 75/2011 er det de tidligere dekreter, der gælder.

(240) Fordelen ved denne ordning er lig med forskellen mellem de rentesatser, der tilbydes af VDB, og den rente, forretningsbanker ville tilbyde ved lån til de to virksomheder. Ordningen finder anvendelse på lang- og mellemfristede lån fra forretningsbanker til finansiering af investeringsprojekter.

(241) Fordelen ved denne ordning var på mellem 0 % og 0,28 %.

3.3.3.2. *Lavrentelån ydet af visse statsejede forretningsbanker*

(242) Det fremgik af undersøgelsen, at en betydelig del af banksektoren i Vietnam er statsejet; næsten 50 % af alle lån i den vietnamesiske økonomi i undersøgelsesperioden blev ydet af de 5 store statsejede banker ([5]). Der er restriktioner på udenlandsk ejerskab af banker etableret i Vietnam ([6]). Forretningsbanker instrueres i at yde rentestøtte til virksomheder ([7]). State Bank of Vietnam (centralbanken) fastsætter de maksimale rentesatser, som forretningsbankerne kan anvende på lån til visse virksomheder ([8]). Det fremgår af oplysningerne i sagen, at de statsejede forretningsbanker tilbyder lavere renter end andre banker.

(243) Adskillige vietnamesiske love vedrørende banksektoren og långivning omtaler præferencelån. Eksempelvis henviser forordning 1627 fra 2001 til lån til kunder, der er omfattet af politikken for præferencelån (artikel 20 og 26), og lov om kreditinstitutter henviser til lån på fordelagtige vilkår (artikel 27).

(244) Subsidiebeløbet blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. I henhold til grundforordningens artikel 6, litra b), anses den fordel, modtagerne opnåede, for at bestå i forskellen mellem det beløb, som virksomheden betalte for præferencelånet, og det beløb, som den skulle have betalt for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet.

(245) De i betragtning 242 og 243 anførte oplysninger peger på betydelige fordrejninger i den vietnamesiske finanssektor. Derfor tyede Kommissionen til en ekstern reference med henblik på at beregne fordelen ved præferencelån. Som anført i betragtning 231 berører dette ikke spørgsmålet om, hvorvidt subsidiet i forbindelse med præferencelån er udligningsberettiget. Da subsidieringen ligger under bagatelgrænsen, drog Kommissionen i øvrigt ikke nogen endelige konklusioner med hensyn til, om de berørte banker er offentlige organer, eller om deres kreditrisikovurdering er fyldestgørende.

(246) Den eksterne reference var kun nødvendig for at dække lån i valutaen VND, da der ikke var tegn på, at lån ydet i USD var subsidierede. Blandt de samarbejdsvillige virksomheder havde kun Thai Binh Group fået lån i VND. Referencen blev beregnet ved hjælp af rentesatserne for lån i en kurv af 48 mellemindkomstlande i nederste halvdel (målt i BNP) i den seneste tilgængelige periode (2012). Landene blev valgt med udgangspunkt i, at deres BNP lå tæt på Vietnams. Disse satser blev derefter justeret for inflation i undersøgelsesperioden for at bestemme realrenterne, og der blev beregnet et gennemsnit for de af de 48 lande, for hvilke der forelå tilgængelige data. Kilden til de enkelte landes rentesatser og inflationstal var Verdensbanken. Den gennemsnitlige realrente for disse mellemindkomstlande i nederste halvdel lå på 8,23 % i undersøgelsesperioden. Denne reference blev sammenlignet med de inflationsjusterede rentesatser på alle lån i VND til de undersøgte virksomheder.

([5]) Bank for Agriculture and Rural Development, Vietnam Foreign Commercial Bank, Industrial and Commercial Bank, Bank for Investment and Development of Vietnam og Mekong Housing Bank.
([6]) Artikel 4 i dekret 69/2007/ND-CP.
([7]) Artikel 2 og 3 og artikel 4, litra a), i Prime Minister-afgørelse No 443/QD-TTf af 4. april 2009.
([8]) F.eks. cirkulære No 102013/TT-NHNN, artikel 1.2, litra b), c) og d).

(247) Fordelen ved denne ordning var på mellem 0 % og 1,34 %.

(248) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede de vietnamesiske myndigheder konklusionerne vedrørende fordrejningerne i den vietnamesiske finanssektor og gjorde gældende, at Kommissionen burde have vurderet, hvorvidt de statsejede forretningsbanker er offentlige organer, og hvorvidt deres kreditrisikovurdering er fyldestgørende. Efter de vietnamesiske myndigheders opfattelse ville denne analyse have påvirket konklusionen om, hvorvidt der er tale om et finansielt bidrag, og også anvendelsen af en ekstern reference med henblik på at påvise den fordel, denne ordning medfører.

(249) Som anført i betragtning 242 og 243 viser de oplysninger og den dokumentation, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, markante fordrejninger i det vietnamesiske banksystem. Disse fordrejninger betød, at man i overensstemmelse med grundforordningen måtte anvende en ekstern reference til at bestemme omfanget af en eventuel fordel. Da fordelene for de vietnamesiske eksporterende producenter ligger under bagatelgrænsen, finder Kommissionen det unødvendigt at undersøge, om bankerne er offentlige organer, og/eller om risikovurderingen er fyldestgørende, jf. betragtning 231 og 232.

3.3.4. **Indrømmelse af brugsrettigheder til jord**

(250) Begge de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde fået tildelt brugsrettigheder til jord i særlige industriområder. Thai Binh Group havde fået brugsrettighederne direkte fra staten, mens jorden til Vietnam New Century Polyester Fibre Co Ltd. (VNC) var videreleaset gennem et delvist statsejet selskab.

(251) Thai Binh Group råder over tre grunde i et industriområde. I undersøgelsesperioden var koncernen helt fritaget for lejeafgift af to af grundene. Retsgrundlaget for fritagelsen er dekret No 121/2010/ND-CP og dekret No 142/2005/ND-CP. Koncernen betalte heller ikke lejeafgift af den tredje grund, da dens anmodning om fritagelse var til behandling hos myndighederne. De lejeafgifter, der er omfattet af fritagelsen, ligger et godt stykke under de lejeafgifter, koncernen betaler for andre, lignende grunde tæt på industriområdet, og er efter alt at dømme betydeligt lavere end de normale priser på jord i regionen.

(252) VNC var ikke helt fritaget for afgifter på jordbrugsrettigheder, men det var klart, at virksomheden havde opnået en fordel i undersøgelsesperioden. Et delvist statsejet selskab har videreleaset tre grunde til VNC. De vietnamesiske myndigheder hævdede, at der er tale om transaktioner mellem private parter, men oplysningerne i sagen modsiger dette. I VNC's investeringslicens er jordlejen anført som en fordel opnået via en præferenceordning. Det fremgår af licensen, at »Quang Ninh's People's Committee« forpligter VNC til at leje jord hos det pågældende selskab. I henhold til den oprindelige kontrakt mellem det delvist statsejede selskab, der videreleaser grunden til VNC, og den lokale »jordmyndighed« var overførsel af jorden kun mulig på visse betingelser, som er fastsat af denne myndighed. Dette viser, at staten er involveret i jordtransaktionen mellem de to parter.

(253) Med henblik på vurderingen af fordelen sammenlignede Kommissionen de lave jordpriser i forbindelse med transaktioner i industriområderne med en referencepris for lignende grunde. Det konstateredes i forbindelse med undersøgelsen, at det vietnamesiske marked for jord efter alt at dømme reguleres og fordrejes ved myndighedernes indgriben, idet brugsrettighederne til jord i bestemte industriområder og/eller begunstigede erhvervssektorer er omfattet af en fritagelse for vederlag eller et fordelagtigt vederlag. I dette særlige tilfælde fandt Kommissionen en forholdsvis pålidelig transaktion vedrørende jordbrugsrettigheder, idet den pågældende grund ligger uden for de begunstigede områder, og den pågældende virksomhed er aktiv i en sektor, som er uden relation til PSF og ikke begunstiget af offentlige politikker. Priserne i forbindelse med denne transaktion blev anvendt som reference for vurderingen af fordelen, uden at man derved foregreb en konklusion vedrørende den overordnede situation på det vietnamesiske jordmarked.

(254) Fordelen ved denne ordning var på mellem 0,17 % og 0,37 %.

3.3.5. **Ordninger for fritagelse og nedsættelse af direkte skatter**

(255) Begge de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde opnået en række lettelser af deres direkte skatter baseret på fritagelsesbestemmelser i deres investeringslicenser. Retsgrundlaget for disse fritagelser er dekret No 164/2003/ND-CP, afløst af dekret 124/2008/ND-CP og 122/2011/ND-CP, cirkulære 140/2012, dekret No 164/2003/ND-CP, ændret og suppleret af dekret No 152/204/ND-CP, vedrørende told- og momsfritagelse ved import af maskiner.

(256) I henhold til denne lovgivning finder fritagelserne for og nedsættelserne af direkte skatter anvendelse bl.a. på virksomheder, der er etableret i særlige industriområder/-parker eller virksomheder, der har mange ansatte, eller virksomheder, der opererer i visse erhvervssektorer.

(257) Subsidiebeløbet blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne opnåede, anses for at bestå i det beløb, der svarer til den samlede skyldige skat i henhold til den normale skattesats, efter fradrag af det beløb, der blev betalt med den fordelagtige skattesats, eller det fuldstændigt fritagne skattebeløb, alt efter hvad der er relevant. De beløb, der betragtes som et subsidie, er baseret på de seneste årlige indkomsterklæringer. Subsidiet blev henregnet til virksomhedernes samlede omsætning og udtrykt som et procenttal af omsætningen ved eksport til Unionen (i cif-priser).

(258) Fordelen ved denne ordning var på mellem 0,11 % og 0,36 %.

3.3.6. **Fritagelse for importafgifter på importerede råmaterialer**

(259) Begge de samarbejdsvillige eksporterende producenter var fritaget for told på importerede råmaterialer i undersøgelsesperioden. Retsgrundlaget for fritagelsen er lov om import- og eksportafgifter No 45/2005/QH11, gennemført ved dekret No 87/2010/ND-CP. Reglerne for inspektion og overvågning (ordning og procedurer) er fastsat i cirkulære 194/2010TT.

(260) De vietnamesiske myndigheder angav i deres spørgeskemabesvarelse, at de anvender en ordning med toldgodtgørelse og -suspendering. I henhold til lovgivningen gælder fritagelsen for importerede råmaterialer, der forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer. Tolden kan refunderes i et omfang svarende til den andel af de importerede råmaterialer, der er anvendt i den eksporterede færdige vare.

(261) Det blev konstateret, at ingen af de to samarbejdsvillige eksporterende producenter opnåede nogen økonomisk fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden. Selv om de var fritaget for importafgifter på råmaterialer, blev der ikke konstateret for store eftergivelser i undersøgelsesperioden. Begge virksomheder solgte forholdsvist beskedne mængder af den pågældende vare på hjemmemarkedet. De købte desuden en betydelig andel af de vigtigste råmaterialer på hjemmemarkedet, da de importmængder til fremstilling af den pågældende vare til eksport ikke var tilstrækkelige.

(262) I betragtning af ovenstående ansås det ikke for nødvendigt at drage en konklusion med hensyn til, om den anmeldte toldgodtgørelsesordning er i overensstemmelse med WTO-reglerne og med grundforordningens bilag II og III.

(263) Efter fremlæggelsen af oplysninger bakkede de vietnamesiske myndigheder op om Kommissionens konklusioner vedrørende denne ordning. De ønskede imidlertid at gøre opmærksom på, at den vietnamesiske toldgodtgørelsesordning er helt i overensstemmelse med grundforordningens bilag II og III, selv om der ikke var konkluderet noget i den henseende. Kommissionen noterer sig de vietnamesiske myndigheders holdning. Men da fordelene for de vietnamesiske eksporterende producenter ligger under bagatelgrænsen, gør Kommissionen endnu en gang opmærksom på sin holdning, nemlig at den ikke finder det nødvendigt i forbindelse med denne undersøgelse at undersøge, om toldgodtgørelsesordningen er i overensstemmelse med grundforordningens bilag II og III, jf. betragtning 231 og 232.

3.3.7. **Fritagelse for importafgifter på importerede maskiner**

(264) Begge de samarbejdsvillige eksporterende producenter var fritaget for told og moms på importerede maskiner i undersøgelsesperioden. Retsgrundlaget for fritagelsen er lov om import- og eksportafgifter No 45/2005/QH11, gennemført ved dekret No 87/2010/ND-CP. Reglerne for inspektion og overvågning (ordning og procedurer) er fastsat i dekret No 154./2005/N-CP samt cirkulære 194/2010TT og 117/2011.

(265) Virksomhederne blev anmodet om at oplyse, hvilke maskiner de havde importeret i en periode på 10 år. Det er klart, at de samarbejdsvillige eksporterende producenter opnåede fordele som følge af denne ordning, men der var ikke tale om betydelige fordele. Dette skyldes, at virksomhederne ikke havde nogen særlig stor import af maskiner set i forhold til omsætningen ved salg af PSF til Unionen. En eventuel fordel var desuden blevet udvandet ved, at maskiner afskrives over en årrække (som regel ti), således at den fordel, der kunne henføres til undersøgelsesperioden, var tilsvarende mindre.

(266) Fordelen ved denne ordning var på mellem 0,08 % og 0,1 %.

3.3.8. **Subsidiebeløb**

(267) For de vietnamesiske eksporterende producenter ligger subsidiebeløbet, der blev fastsat i henhold til grundforordningens bestemmelser, udtrykt i værdi, på mellem 0,6 % og 2,31 %. Den landsdækkende subsidiemargen er det vægtede gennemsnit af de to ovennævnte margener, dvs. 1,25 %. Ovennævnte subsidier blev henregnet til virksomhedernes samlede omsætning og udtrykt som et procenttal af omsætningen ved eksport til Unionen (i cif-priser).

(268) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde klageren gældende, at det var uklart, hvordan Kommissionen havde beregnet dette subsidiemargeninterval, og hvorfor Kommissionen ikke havde forholdt sig til den største af disse margener, der lå over bagatelgrænsen. Som forklaret af Kommissionen i betragtning 267 ligger de samlede subsidier for de vietnamesiske samarbejdsvillige eksporterende producenter, udtrykt i værdi, på mellem mindst 0,6 % og højst 2,31 %. Men beregningen af det vægtede gennemsnit af disse margener giver en gennemsnitlig landsdækkende subsidiemargen på 1,25 %, hvilket er under bagatelgrænsen. Det er denne metode, der konsekvent anvendes til at beregne den gennemsnitlige landsdækkende subsidiemargen, jf. grundforordningens relevante bestemmelser.

3.3.9. **Konklusion vedrørende Vietnam**

(269) Subsidiemargenen for hele Vietnam er på 1,25 %. Da denne margen ligger under bagatelgrænsen, er det blevet konkluderet, at undersøgelsen bør afsluttes for så vidt angår import med oprindelse i Vietnam, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 3.

4. **SKADE**

4.1. DEFINITION AF EU-ERHVERVSGRENEN OG EU-PRODUKTION

(270) Den samme vare blev fremstillet af 18 EU-producenter i undersøgelsesperioden. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.

(271) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til ca. 401 000 ton. Kommissionen nåede frem til dette tal på grundlag af alle de foreliggende oplysninger om EU-erhvervsgrenen såsom kontrollerede produktionstal for de samarbejdsvillige EU-producenter i stikprøven og tal fremlagt af klageren. Fire EU-producenter, der tegnede sig for 54 % af den samlede EU-produktion af samme vare, blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 10.

4.2. EU-FORBRUGET

(272) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af EU-erhvervsgrenens salg på markedet i EU ved hjælp af oplysninger fremlagt af klageren og importen fra tredjelande baseret på data fra Eurostat.

(273) EU-forbruget udviklede sig som følger:

Tabel 2

EU-forbruget (i ton)

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
EU-forbruget i alt	838 397	869 025	837 066	890 992
Indeks	100	104	100	106

Kilde: Klage, Eurostat.

(274) EU-forbruget toppede i 2011 som følge af en pludselig stigning i bomuldspriserne på grund af problemer med bomuldsproduktionen i 2010. Det betød, at efterspørgslen efter PSF som erstatning for bomuld steg, men den faldt igen året efter. I undersøgelsesperioden blev der igen iagttaget en stigning på 6 % i EU-forbruget.

4.3. IMPORT FRA DE PÅGÆLDENDE LANDE

4.3.1. **Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande**

(275) Kommissionen undersøgte, om importen af PSF med oprindelse i de pågældende lande skulle vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 3.

(276) Den i forbindelse med importen fra Folkerepublikken Kina og Vietnam fastsatte subsidiemargen lå under bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 3, litra a).

(277) Betingelserne for en kumulativ vurdering er derfor ikke opfyldt, og analysen af årsagssammenhængen er derfor begrænset til virkningerne af importen fra Indien.

4.3.2. **Mængde og markedsandel for importen fra Indien**

(278) Kommissionen fastlagde importmængden på grundlag af data fra Eurostat. Markedsandelen for importen blev beregnet som importmængden fra Indien i forhold til det samlede EU-forbrug (hvor dette blev fastsat som EU-producenternes samlede salg i Unionen plus den samlede import af PSF til Unionen).

(279) Importen til Unionen fra Indien udviklede sig som følger:

Tabel 3

Importmængde (i ton) og markedsandel

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Importmængde fra Indien (i ton)	51 258	59 161	63 191	60 852
Indeks	100	115	123	119
Markedsandel	6,1 %	6,8 %	7,5 %	6,8 %
Indeks	100	111	123	112

Kilde: Eurostat.

(280) Alt i alt forblev importen fra Indien ret stabil og tegnede sig for en EU-markedsandel på mellem 6 % og 7,5 % i den betragtede periode.

4.3.3. **Priserne på importen fra Indien og prisunderbud**

(281) Kommissionen fastlagde importpriserne på grundlag af statistiske data fra Eurostat og kontrollerede oplysninger fra de samarbejdsvillige eksportører. Prisunderbuddet i forbindelse med importen blev fastlagt på grundlag af kontrollerede oplysninger fremlagt af de samarbejdsvillige eksportører og de samarbejdsvillige EU-producenter.

(282) Den gennemsnitlige pris på importen til Unionen fra Indien udviklede sig som følger:

Tabel 4

Importpriser (EUR/ton)

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Indien	1 025	1 368	1 239	1 212
Indeks	100	134	121	118

Kilde: Data fra Eurostat og kontrollerede oplysninger fra samarbejdsvillige eksportører.

(283) Der blev iagttaget en pludselig stigning i prisen på PSF i 2011, året for ovennævnte bomuldskrise. Priserne faldt i de efterfølgende år, men forblev højere end den i 2010 iagttagede pris. I undersøgelsesperioden lå prisen 18 % over prisen på PSF i 2010.

(284) Kommissionen beregnede prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne de vægtede gennemsnitlige hjemtagelsespriser pr. varetype importeret fra de samarbejdsvillige indiske producenter i stikprøven ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, med passende justeringer for told og omkostninger efter importen, og de vægtede gennemsnitlige salgspriser for de samme varetyper hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik-niveau.

(285) Prissammenligningen blev foretaget pr. varetype ved transaktioner i samme handelsled, i givet fald efter passende justeringer og fradrag af eventuelle nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt som en procentdel af omsætningen for EU-producenterne i stikprøven i undersøgelsesperioden. Det viste en vægtet gennemsnitlig underbudsmargen på mellem 4,1 % og 43,7 % for importen fra Indien på EU-markedet.

4.4. EU-ERHVERVSGRENENS ØKONOMISKE SITUATION

4.4.1. **Generelle bemærkninger**

(286) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, omfattede undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede import på EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(287) Der blev anvendt stikprøver til at afgøre, hvilken skade der måtte være påført EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 10.

(288) Med henblik på konstateringen af skade sondrede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysningerne i klagen, yderligere oplysninger fremlagt af klageren under proceduren og data fra Eurostat. Disse oplysninger vedrørte samtlige EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer på grundlag af de behørigt kontrollerede oplysninger i spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven. Begge sæt oplysninger blev fundet repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(289) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse og produktivitet.

(290) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.4.2. **Makroøkonomiske indikatorer**

4.4.2.1. *Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse*

(291) Den samlede EU-produktion, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Produktionsmængde (i ton)	362 195	355 240	361 159	401 119
Indeks	100	98	100	111
Produktionskapacitet (i ton)	492 059	451 310	468 115	466 744
Indeks	100	92	95	95

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Kapacitetsudnyttelse	73,6 %	78,7 %	77,2 %	85,9 %
Indeks	100	107	105	117

Kilde: Klageren (CIRFS).

(292) Produktionsmængden steg med 11 % i den betragtede periode. Stigningen fandt sted udelukkende i undersøgelsesperioden (der dækker de sidste 12 måneder af den betragtede periode). I den del af den betragtede periode, der gik forud for undersøgelsesperioden (dvs. 2011 og 2012) faldt eller stagnerede EU-erhvervsgrenens produktionsmængde.

(293) Produktionskapaciteten udviste derimod en faldende tendens; den faldt således med 5 % i undersøgelsesperioden. Parallelt med stigningen i produktionsmængden, jf. betragtning 292, steg kapacitetsudnyttelsen med 17 %. Det bør dog fremhæves, at kapacitetsudnyttelsen i 2010, der anvendes som grundlag for analysen af udviklingen, var lav for en kapitalintensiv erhvervsgren som PSF-industrien, og i undersøgelsesperioden var kapacitetsudnyttelsen på 85,9 %.

4.4.2.2. *Salgsmængde og markedsandel*

(294) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Salgsmængde og markedsandel

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Salgsmængde på EU-markedet i alt (i ton)	379 840	366 341	344 134	358 130
Indeks	100	96	91	94
Markedsandel	45,3 %	42,2 %	41,1 %	40,2 %
Indeks	100	93	91	89

Kilde: Eurostat, klageren (CIRFS).

(295) Salgsmængden på EU-markedet faldt i 2011 og 2012, men steg en smule i undersøgelsesperioden. Der blev dog iagttaget et samlet fald på 6 % i forhold til de solgte mængder i 2010.

(296) EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt markant i hele den betragtede periode. Det største fald i markedsandelen fandt sted i 2011, men den nedadgående tendens fortsatte i 2012 og i undersøgelsesperioden og førte til et samlet tab af markedsandele i den betragtede periode på 11 %.

4.4.2.3. *Vækst*

(297) Trods den beskedne vækst i EU-forbruget i den betragtede periode (plus 6 %) og stigningen i EU-producenternes produktionsmængde (plus 11 %) faldt EU-producenternes salg med 6 %.

4.4.2.4. *Beskæftigelse og produktivitet*

(298) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Beskæftigelse og produktivitet

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Antal ansatte	1 914	1 935	2 000	2 036
Indeks	100	101	105	106
Produktivitet (ton/ansat)	189,3	183,6	180,6	197,0
Indeks	100	97	95	104

Kilde: Klageren (CIRFS).

(299) Antallet af ansatte steg støt i den betragtede periode; det steg således med 6 % samtidig med stigningen i produktionen, jf. betragtning 292.

(300) Produktiviteten faldt i 2011 og 2012, da antallet af ansatte voksede, mens produktionsmængden stagnerede i de pågældende år. Samlet set steg produktiviteten i den betragtede periode med 4 %.

4.4.3. **Mikroøkonomiske indikatorer**

4.4.3.1. *Priser og faktorer, som påvirker priserne*

(301) De gennemsnitlige enhedssalgspriser hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Salgspriser i Unionen

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Gennemsnitlig enheds-salgspris i Unionen — hele markedet (EUR/ton)	1 283	1 608	1 509	1 489
Indeks	100	125	118	116
Enhedsproduktionsom-kostninger (EUR/ton)	1 453	1 666	1 629	1 542
Indeks	100	115	112	106

Kilde: Kontrollerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven.

(302) Den største stigning i salgsprisen i Unionen blev iagttaget i 2011, hvor salgsprisen på PSF lå 25 % over den gennemsnitlige salgspris i 2010. Dette skyldtes bomuldskrisen i 2011, hvor der var mangel på bomuld på grund af den dårlige høst i 2010, og efterspørgslen efter PSF som erstatning for bomuld derfor steg. Samlet set steg salgspriserne i Unionen med 16 % i den betragtede periode.

(303) Enhedsproduktionsomkostningerne steg ligeledes i den betragtede periode og toppede med 15 % i 2011 på grund af en stigning det år i priserne på brændstof, som er en betydelig omkostningsfaktor. Enhedsproduktionsomkostningerne steg samlet med 6 % i den betragtede periode.

4.4.3.2. *Arbejdskraftomkostninger*

(304) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	31 561	31 080	31 661	32 356
Indeks	100	98	100	103

Kilde: Kontrollerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven.

(305) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat faldt først i 2011, hvorefter de steg en smule i de efterfølgende år. For den betragtede periode blev der iagttaget en stigning på 3 %.

4.4.3.3. *Lagerbeholdninger*

(306) Lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Lagerbeholdninger

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Slutlagre (i ton)	15 731	16 400	15 039	19 108
Indeks	100	104	96	121
Slutlagre i procent af produktionen	7,3 %	7,8 %	7,1 %	8,8 %
Indeks	100	107	97	120

Kilde: Kontrollerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven.

(307) Slutlagrene steg, undtagen i 2012; de steg således samlet med 21 % i undersøgelsesperioden. Dette svarer til stigningen i produktionsmængden (samlet stigning på 11 %), mens salgsmængderne faldt i den betragtede periode (samlet fald på 6 %). Disse tendenser var også afspejlet i slutlagrene opgjort som en procentdel af produktionen.

4.4.3.4. *Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital*

(308) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet for EU-producenterne i stikprøven udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (i % af omsætningen)	– 5,4 %	1,0 %	– 0,8 %	0,3 %
Indeks	– 100	18	– 14	5
Likviditet (EUR)	– 12 068 770	12 017 353	13 048 405	10 725 084
Indeks	– 100	100	108	89
Investeringer (EUR)	5 240 603	7 671 607	4 488 296	4 145 991
Indeks	100	146	86	79
Investeringsafkast	– 25,1 %	5,5 %	– 4,5 %	1,5 %
Indeks	– 100	22	– 18	6

Kilde: Kontrollerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven.

(309) Kommissionen fastsatte rentabiliteten hos EU-producenterne i stikprøven til nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. Rentabilitetsmargenerne var svingende i den betragtede periode. Alt i alt skete der en forbedring af rentabiliteten, idet man fra en overvejende tabsgivende situation i 2010 nåede et balancepunkt i undersøgelsesperioden.

(310) Nettolikviditeten er EU-producenternes evne til selv at finansiere deres aktiviteter. Tendensen i nettolikviditeten udviklede sig positivt i den betragtede periode.

(311) Investeringerne toppede i 2011 med en stigning på 46 % sammenlignet med 2010, men faldt i de efterfølgende år. I den betragtede periode faldt investeringerne med 21 %.

(312) Investeringsafkastet er fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Det udviklede sig positivt i den betragtede periode.

(313) Ingen af EU-producenterne i stikprøven gav udtryk for, at de havde haft problemer med at rejse kapital i den betragtede periode.

4.4.4. **Konklusion vedrørende skade**

(314) Importen fra Indien forblev stabil (og tegnede sig for en EU-markedsandel på mellem 6 % og 7 % i den betragtede periode). Underbuddet var betydeligt (på op til 43,7 %).

(315) Der skete en forbedring af de fleste skadesindikatorer. EU-producenternes rentabilitet steg med tæt ved 6 procentpoint, men den gennemsnitlige fortjenstmargen lå stadig på et utilfredsstillende balancepunkt på 0,3 % i undersøgelsesperioden. Kapacitetsudnyttelsen steg fra 74 % til 86 %. Dette skyldtes imidlertid en stigning i Unionens produktionsmængder og faldet i Unionens kapacitet. De gennemsnitlige salgspriser i Unionen toppede i 2011 på grund af den kraftige stigning i priserne på bomuld og brændstof. De gennemsnitlige salgspriser i Unionen steg samlet med 16 % i den betragtede periode. Investeringsafkastet og likviditeten udviklede sig positivt. Beskæftigelsen steg også i den betragtede periode. Der blev således iagttaget tegn på genrejsning i en fortsat skadevoldende situation.

(316) Følgende skadesindikatorer udviklede sig negativt i den betragtede periode: EU-producenternes markedsandel i Unionen faldt fra 45,3 % til 40,2 %, da salgsmængderne i Unionen faldt med 6 %. Der skete et generelt fald i investeringsniveauet, undtagen i 2011. Kapaciteten faldt med 5 % i den betragtede periode, jf. betragtning 293.

(317) Generelt kan situationen i EU-erhvervsgrenen fortsat beskrives som skadevoldende, selv om der er sket en klar forbedring i de seneste år. På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen blev påført væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4.

(318) Klageren anførte i sine bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger, at den anså stabiliteten af den indiske EU-markedsandel som resultatet af kraftig subsidiering. Kommissionen konstaterede ganske rigtigt, at der var blevet ydet udligningsberettigede subsidier (jf. betragtning 229), men der kunne ikke etableres nogen årsagssammenhæng med EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation (jf. betragtning 319-323).

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(319) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, undersøgte Kommissionen, om den subsidierede import fra Indien havde forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 6, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have skadet EU-erhvervsgrenen. Kommissionen sikrede, at skade der måtte være forvoldt af andre faktorer end den subsidierede import fra Indien, ikke blev tilskrevet den subsidierede import. Disse andre faktorer er importen fra andre tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater og forbruget.

5.1. VIRKNINGERNE AF DEN SUBSIDIEREDE IMPORT

(320) I betragtning af, at der blev konstateret subsidiering under bagatelgrænsen for Kinas og Vietnams vedkommende, jf. betragtning 76 og 231, er betingelserne for en kumulativ vurdering ikke opfyldt. Analysen af årsagssammenhængen er derfor begrænset til virkningerne af importen fra Indien.

(321) I den betragtede periode oplevede EU-erhvervsgrenen et fald i sin markedsandel fra 45,3 % til 40,2 %, mens markedsandelen for importen fra Indien forblev ret stabil på mellem 6 % og 7 %. Forbruget voksede med 6 % i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenen var således i ikke i stand til at drage fordel af denne vækst i form af en større markedsandel, hvilket dog sandsynligvis ikke skal tilskrives den indiske markedsandel, der forblev konstant.

(322) De gennemsnitlige priser på PSF fra Indien var i henhold til data fra Eurostat lavere end de gennemsnitlige priser på PSF fra de fleste andre lande, men det er vigtigt at bemærke, at der er store forskelle i kvalitet og varetyper. Under alle omstændigheder viste præcise sammenligninger pr. varetype, at der forelå et betydeligt underbud for så vidt angik importen fra Indien.

(323) Til trods for det betydelige underbud kan det ikke konkluderes, at importen fra Indien forårsagede skaden. Faldet i EU-erhvervsgrenens markedsandel (minus 5,1 procentpoint) kan nemlig ikke tilskrives udviklingen i importmængderne fra Indien, da den tilsvarende markedsandel forblev ret stabil (kun plus 0,7 procentpoint i den betragtede periode). Desuden steg de gennemsnitlige priser på importen fra Indien med 18 % i den betragtede periode. Priserne på importen fra Indien synes ikke at have forårsaget et pristryk, da EU-erhvervsgrenens økonomiske situation forbedrede sig markant i den betragtede periode til trods for, at den fortsat var skadevoldende i undersøgelsesperioden.

5.2. VIRKNINGERNE AF ANDRE FAKTORER

5.2.1. **Import fra tredjelande**

(324) Importmængden fra tredjelande udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

Import fra tredjelande

Land		2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Republikken Korea	Mængde (ton)	129 918	165 365	163 540	181 540
	Indeks	100	127	126	140
	Markedsandel	15,5 %	19,0 %	19,5 %	20,4 %
	Indeks	100	123	126	131
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 116	1 367	1 361	1 300
	Indeks	100	123	122	116
Taiwan	Mængde (ton)	121 656	108 645	100 072	92 423
	Indeks	100	89	82	76
	Markedsandel	14,5 %	12,5 %	12,0 %	10,4 %
	Indeks	100	86	82	71
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 131	1 416	1 383	1 369
	Indeks	100	125	122	121
Kina	Mængde (ton)	5 198	8 980	23 209	44 651
	Indeks	100	173	446	859
	Markedsandel	0,6 %	1,0 %	2,8 %	5,0 %
	Indeks	100	167	447	808
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 065	1 279	1 265	1 209
	Indeks	100	120	119	113
Tyrkiet	Mængde (ton)	32 921	29 969	34 303	36 908
	Indeks	100	91	104	112
	Markedsandel	3,9 %	3,4 %	4,1 %	4,1 %
	Indeks	100	88	104	105

Land		2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 133	1 466	1 383	1 382
	Indeks	100	129	122	122
Vietnam	Mængde (ton)	24 884	25 487	26 410	29 717
	Indeks	100	102	106	119
	Markedsandel	3,0 %	2,9 %	3,2 %	3,3 %
	Indeks	100	99	106	112
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	978	1 182	1 175	1 096
	Indeks	100	121	120	112
Indonesien	Mængde (ton)	25 902	30 285	24 032	24 699
	Indeks	100	117	93	95
	Markedsandel	3,1 %	3,5 %	2,9 %	2,8 %
	Indeks	100	113	93	90
	Gennemsnitspris	1 055	1 329	1 267	1 167
	Indeks	100	126	120	111
Thailand	Mængde (ton)	17 548	23 510	17 103	18 952
	Indeks	100	134	97	108
	Markedsandel	2,1 %	2,7 %	2,0 %	2,1 %
	Indeks	100	129	98	102
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 140	1 449	1 310	1 298
	Indeks	100	127	115	114
Anden import	Mængde (ton)	49 272	51 282	41 074	43 120
	Indeks	100	104	83	88
	Markedsandel	5,9 %	5,9 %	4,9 %	4,8 %
	Indeks	100	100	83	82
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 323	1 681	1 603	1 532
	Indeks	100	127	121	116

Kilde: Eurostat.

(325) Størstedelen af importen (181 540 ton svarende til en markedsandel på 20,4 % i undersøgelsesperioden) kommer fra Republikken Korea, hvis markedsandel steg med 4,9 procentpoint i den betragtede periode. Taiwan er den næststørste eksportør til Unionen. Selv om importen fra Taiwan faldt i den betragtede periode (minus 4,1 procentpoint), havde Taiwan fortsat en markedsandel på 10,4 % i undersøgelsesperioden. Den fjerdestørste på listen over eksportører (efter Indien, der er tredjestørst) er Kina, hvis markedsandel voksede med 4,4 procentpoint til 5 %. Der importeres mindre fra andre tredjelande end fra Indien, men der importeres også betydelige mængder PSF fra Tyrkiet, Vietnam, Indonesien og Thailand (alle fire med ret stabile markedsandele). Tilsammen tegner importen fra Tyrkiet, Vietnam, Indonesien og Thailand sig for en markedsandel på ca. 12 % (12,4 % i undersøgelsesperioden).

(326) Det er værd at bemærke, at importen fra navnlig Republikken Korea er voksende. Importen fra Korea svarede i undersøgelsesperioden til tre gange importmængderne fra Indien. Den voksede med 40 % i den betragtede periode, og den tilsvarende markedsandel voksede med 4,9 procentpoint til 20,4 %. Importen fra Kina voksede også kraftigt, nemlig med over 700 % opgjort i mængde eller 4,4 procentpoint opgjort i markedsandele. Importen fra Kina underbød også markant EU-erhvervsgrenens priser.

(327) På grundlag af ovenstående kan det konkluderes, at hvis EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation er resultatet af import, skyldes det snarere import fra andre kilder end Indien.

(328) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede klageren, at Kommissionen ikke havde undersøgt Kinas og Vietnams eksportpriser nærmere. Det bemærkes endnu en gang, at der blev konstateret subsidiering under bagatelgrænsen for både Kinas og Vietnams vedkommende. Kommissionen vurderede derfor eksportpriserne for disse to lande i forbindelse med sin analyse af årsagssammenhængen med hensyn til virkningerne af andre faktorer og foretog ganske rigtigt ikke en kumulativ vurdering af importen fra alle de tre lande, der er berørt af denne procedure, eftersom det blev fastslået, at de i Kina og Vietnam konstaterede subsidier lå under bagatelgrænsen, jf. betragtning 275-277.

(329) Klageren fremsatte bemærkninger til den gennemsnitlige pris på importen fra Korea og den (lille) stigning i mængden heraf mellem 2011 og 2012. I betragtning af den generelle stigning i både mængden og markedsandelen for importen fra Korea i den betragtede periode og det forhold, at de gennemsnitlige priser på denne import er lavere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser, fastholder Kommissionen, at importen fra Korea er en relevant anden faktor i forbindelse med analysen af årsagssammenhængen.

(330) Klageren henviste endvidere til de gennemsnitlige eksportpriser for de tre lande, der oprindeligt var berørt af denne procedure, og for Korea og Taiwan i perioden fra januar til juli 2014. Dette er imidlertid ikke den betragtede periode, der strækker sig fra 2010 til slutningen af undersøgelsesperioden. Denne bemærkning afvises derfor.

5.2.2. **EU-erhvervsgrenens eksportresultater**

(331) EU-erhvervsgrenens eksportmængde og eksportens gennemsnitlige værdi udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 13

EU-producenternes eksportresultater

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperioden
Eksportmængde (on)	31 158	32 204	41 279	36 149
Indeks	100	103	132	116
Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 760	1 945	1 924	1 962
Indeks	100	111	109	112

Kilde:

Mængde: klageren (CIRFS).

Værdi: kontrollerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven.

(332) Uden for Unionen sælger EU-erhvervsgrenen hovedsagelig specialvarer, hvilket forklarer de højere gennemsnitlige salgspriser, der iagttages på disse markeder.

(333) Eksportmængderne for EU-producenterne i stikprøven steg med næsten 30 % i den betragtede periode og toppede i 2012. De gennemsnitlige salgspriser steg i 2011 og forblev derefter på et stabilt niveau frem til undersøgelsesperioden.

(334) Trods de gode eksportresultater for EU-producenterne i stikprøven var de eksportmængder i absolutte tal forholdsvist små sammenlignet med de mængder, der blev solgt i Unionen. Virkningerne heraf kunne derfor ikke i tilstrækkelig grad kompensere for den vanskelige og skadevoldende situation på hjemmemarkedet i Unionen.

5.2.3. **Forbruget**

(335) EU-markedet for PSF var på 838 397 ton i 2010 og nåede i undersøgelsesperioden op på 890 992 ton. Dette svarer til en markedsvækst på 6 % i den betragtede periode. Der var med andre ord ikke nogen nedgang i efterspørgslen, som kunne have bidraget til EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation.

5.2.4. **Den økonomiske krise**

(336) En brugersammenslutning, handelskammeret i et af de pågældende lande og en offentlig myndighed bemærkede, at skaden var forårsaget af den økonomiske krise. Dette argument holder ikke, da EU-markedet for PSF voksede med 6 % og den gennemsnitlige salgspris i Unionen også steg med 16 %.

(337) Handelskammeret bemærkede desuden, at efterspørgslen efter special-PSF faldt på grund af krisen, mens efterspørgslen efter standard-PSF steg. Det skal endnu en gang bemærkes, at special-PSF og standard-PSF har de samme fysiske og kemiske egenskaber, og at deres endelige anvendelsesformål grundlæggende er de samme. Det anerkendes, at ikke alle varetyperne er indbyrdes substituerbare, men tidligere undersøgelser og den aktuelle undersøgelse har slået fast, at de forskellige varetyper i det mindste er delvist indbyrdes substituerbare, og at deres anvendelsesformål er delvist overlappende. Dette argument afvises derfor.

5.2.5. **Høj kapacitetsudnyttelse**

(338) En offentlig myndighed gjorde gældende, at skaden, i form af tab af markedsandele, ikke kunne være forvoldt af den subsidierede import, når henses til den høje kapacitetsudnyttelse i EU-erhvervsgrenen. Kapacitetsudnyttelsen i EU-erhvervsgrenen steg ganske vist i den betragtede periode, men nærmede sig på intet tidspunkt grænserne for den kapacitet, der var til rådighed. Da kapacitetsudnyttelsen var på sit højeste, hvilket var i undersøgelsesperioden, lå den på 85,9 %. Dette giver rigelig plads til forøgelse af produktionen. Men da EU-producenternes salgsmængder i Unionen ikke fulgte med den opadgående tendens i forbruget, betragtes tabet af markedsandele fortsat som en af indikatorerne for EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation.

5.3. KONKLUSION VEDRØRENDE ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(339) På grundlag af ovenstående finder Kommissionen, at der ikke kan etableres en årsagssammenhæng mellem EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation og den subsidierede import fra Indien. Denne konklusion er først og fremmest baseret på, at importen fra Indien tegnede sig for en forholdsvis lille og kun svagt stigende markedsandel (fra 6,1 % til 6,8 %) sammenlignet med EU-erhvervsgrenens meget større, men fortsat markant faldende markedsandel (fra 45,3 % til 40,2 %). For det andet blev der importeret større og/eller mere kraftigt stigende mængder fra visse andre lande (Korea, Taiwan og Kina), så hvis import har bidraget til den skade, EU-erhvervsgrenen blev påført, skal det tilskrives importen fra disse lande snarere end importen fra Indien (jf. betragtning 325-327).

(340) Der kunne derfor ikke etableres en årsagssammenhæng, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 5 og 6, mellem den subsidierede import fra Indien og den væsentlige skade, der er påført EU-erhvervsgrenen.

6. **KONKLUSION**

(341) Proceduren bør derfor afsluttes, da subsidierne for Folkerepublikken Kinas og Vietnams vedkommende blev fundet at ligge under bagatelgrænsen, og da der ikke er nogen årsagssammenhæng mellem skaden og subsidierne for så vidt angår import med oprindelse i Indien.

(342) Det ved grundforordningens artikel 25, stk. 1, nedsatte udvalg har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antisubsidieproceduren vedrørende importen af korte syntetiske fibre af polyester, ikke kartede, kæmmede eller på anden måde beredte til spinding, i øjeblikket henhørende under KN-kode 5503 20 00 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam, afsluttes.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2014.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand